

ΠΟΛΙΧΝΙΑΤΙΚΟΣ Λόγος

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΣΤΑ ΜΕΛΗ

ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «Ο ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΣ ΛΕΣΒΟΥ» • ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 147, 114 72 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ: 210-6459687

ΤΕΥΧΟΣ 136 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2013

Καλή Χρονιά!!!

...Κι εκεί που κολυμπούσαμε σε πελάγη ευτυχίας και ευδαιμονίας, που η ζωή μας κυλούσε σε ρόδες λαμπερών τροχοφόρων, που τα ψυγεία μας ήταν γεμάτα απ' όλα τα καλά του κόσμου, που κινδυνεύαμε από υπερτροφία κι όχι από πείνα, εκεί ξάφνου ακούστηκε η ακατανόητη λέξη: Κρίση!

Μια ακολουθία από ένα σμήνος άλλων περιεργων λέξεων, τη σημασία των οποίων αδυνατούσαμε να κατανοήσουμε, συμπλήρωναν την έκπληξή μας, που γρήγορα συνοδεύτηκε από γενικευμένη σύγχυση: Χρέος, έλλειμμα, μνημόνιο, ανεργία, διαθεσιμότητα, απολύσεις, διαπλοκή, διαφθορά... Κι όταν καταλάβαμε κάπως το νόημά τους και το συνδέσαμε με τον κίνδυνο απώλειας των όσων μέχρι τώρα ζούσαμε, νοιώσαμε το έδαφος να χάνεται κάτω απ' τα πόδια μας. Αισθανθήκαμε πως αυτό που πατούσαμε ήταν σαθρό, όπως η κινούμενη άμμος, που απ' εδώ και πέρα θα μας καταπίνει αργά και σιτιστικά.

Η σημασία της λέξης "κρίση" είναι πολύπλοκη και πραγματικά δυσνόητη. Υπάρχουν πολλές κρίσεις, μα εδώ ασχολούμαστε με την κρίση που σηματοδοτεί τη διαταραχή μιας κοινωνικής πορείας κι έχει αντίκτυπο στην ομαλή ζωή των ανθρώπων. Η κρίση αυτής της μορφής είναι επαναλαμβανόμενο ιστορικό φαινόμενο κι έτσι είναι γνωστά και τα αίτια που την δημιουργούν και τα δυσάρεστα για τους λαούς αποτελέσματά της. Η ιστορία όμως, καίτοι ανθρώπινη εφεύρεση, απ' αυτές που ξεχωρίζουν το ανθρώπινο είδος απ' τα άλλα, ποτέ δεν τα κατάφερε να διδάσκονται οι άνθρωποι απ' τα λάθη τους.

Το βασικότερο λάθος και αυτών που είναι, σε όποιο βαθμό είναι, υπεύθυνοι για την κρίση και αυτών που τη βιώνουν, πιστεύοντας πως δε φταίνε, είναι ότι βλέπουν μόνο την οικονομική πλευρά του φαινομένου. Η κρίση όμως είναι ένα πολύπλευρο και πολύμορφο φαινόμενο και όταν έλθει, κατατρώγει σαν το σαράκι, σε βάθος τα σωθικά των κοινωνιών. Όλα προσβάλλονται, όσα -με χίλιους κόπους- πολιτιστικά επιτεύγματα και αρχές, έχουν στήσει οι κοινωνίες δουλεύοντας στο χρόνο, σαν τα μυρμήγκια. Η κρίση δεν είναι στιγμιαίο φαινόμενο να περάσει και να φύγει. Η κρίση ξεκίνησε από παλιά, από τότε που, αψηφώντας τον κίνδυνό της, στήναμε σε δεκανίκια την ψεύτικη ζωή μας. Η κρίση δεν ήλθε ξαφνικά και δεν θα φύγει ξαφνικά. Στην κρίση έχουμε όλοι την ευθύνη μας. Η διαφορά μας είναι μόνο στο ποσοστό.

Η κρίση, οπωσδήποτε, δε μπορούμε να πούμε πως είναι μόνο δική μας ευθύνη. Η Γη σήμερα έγινε ένας ενιαίος χώρος και οι οικονομικές και πολιτιστικές δομές των άλλων επηρεάζουν αποφασιστικά και τα δικά μας πράγματα. Ωστόσο υπήρχαν και υπάρχουν περιθώρια άμυνας και απ' τους πολιτικούς που μας καθοδηγούν και απ' όλους τους ψηφοφόρους που επιλέγουν τους ηγέτες τους. Έτσι δεν μπορεί κανείς να αποσείσει τις ευθύνες του, ούτε να αδιαφορήσει για να περισωθεί ό,τι σώζεται. Γιατί μέσα στο ζόφο που ζούμε, υπάρχουν ακόμα δυνατότητες αντίδρασης. Ας τις δούμε κι ας πιάσουμε δουλειά. Ας μην περιμένουμε να ας στείλουν λύσεις κάποιοι άλλοι. Αυτοί μόνο μνημόνια και μέτρα θα μας στέλνουν....

Λένε πως η Ελλάδα είναι το πιο ακριβό γωνιακό οικοπέδο της Γης. Κάποιοι το υποτιμούν για ανομολόγητους σκοπούς. Εμείς δεν πρέπει να συμφωνήσουμε. Θα δούμε

τα πλεονεκτήματα που έχει το δικό μας μικρό μερίδιο στη γωνιά της Πυρραίας χώρας και θα αποφασίσουμε μόνοι μας.

Ο Πολιχνίτος, με τα γύρω χωριά, είναι μια γη ευλογημένη που κατοικείται από το λαό των τυφλών. Έχει να μας δώσει χίλια δυό, φτάνει να τα δούμε, πού βρίσκονται και να αλλάξουμε νοοτροπία. Η νοοτροπία μας σε γενικές γραμμές ήταν μια π' τις αιτίες της κρίσης. Για να γιατρευτεί μια αρρώστια όμως, πρέπει να εκλείψουν οι αιτίες που την προκαλούν.

Στα χρόνια που άνθισε η ευμάρειά μας και εκκολάφτηκε η κρίση, δοκιμάστηκαν συνταγές, που τώρα πια αποδείχτηκαν καταστροφικές. Η περιφρόνηση της αγροτικής ζωής και γενικά της ζωής της υπαίθρου, οι σειρήνες της αστυφιλίας, ο υπέρμετρος εγωκεντρισμός και η άμετρη καλλιέργεια της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, η κατασυκοφάντηση

κάθε συλλογικής προσπάθειας, που είχε σαν αποτέλεσμα τη διάσπαση δυνάμεων κι έρριχνε το σύνθημα της γενικευμένης λεηλασίας, η αλόγιστη στροφή όλων μας προς τα γράμματα, που τα βλέπουμε όχι σαν πηγή μόρφωσης αλλά σαν εξασφάλιση οικονομική στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα, ο απροσανατόλιστος και ακατανόητος κομματισμός

μας με ρουσφετολογικά, κατά κανόνα, κριτήρια, η πρόσδεσή μας στον ένα ή τον άλλο πολιτικό και η άνευ όρων παραχώρηση της ψήφου μας, όλα αυτά και μερικά άλλα, θα πρέπει να τα ξαναδούμε. Η κρίση είναι καταστροφική. Είναι παράλληλα και μια ευκαιρία απολογισμού, αναπροσανατολισμού και σοβαρών αποφάσεων. Είναι ευκαιρία, πετώντας το παλιό μας δέρμα, να αισθανθούμε ανανεωμένοι και απελευθερωμένοι από τις σκουριές και τους ρύπους που μας καταδυνάστευαν. Είναι η ευκαιρία, αφήνοντας πίσω το ΕΓΩ, να πειραματιστούμε σοβαρά με το ΕΜΕΙΣ. τα πλάσματα στη φύση που αισθάνονται ανίσχυρα, κοπαδιάζουν για να επιβιώσουν. Ήδη στις κοινωνίες μας εκδηλώθηκαν φαινόμενα αλληλεγγύης.

Αυτό ονειρευόμαστε και για το χωριό μας: Ομόνοια, σύμπνοια, αλληλεγγύη νά'ναι οι έννοιες που θα πρυτανεύσουν στις επιλογές μας. Να μείνουν πίσω οι καταστροφικές κομματικές αντιπαραθέσεις. Να αντιληφθούμε πια σαν μορφωμένοι και πολιτισμένοι πως υπάρχει μεγάλη διαφορά του κομματισμού από την πολιτική. Το πρώτο σε τυφλώνει, γιατί κάποιοι άλλοι σκέφτονται εργολαβικά για σένα, το δεύτερο σε εξυψώνει, γιατί σαν κοινωνικό πλάσμα, που σ' έκανε η φύση, σκέπτεσαι μόνος, αναλαμβάνεις τις ευθύνες των επιλογών σου, για το καλό το δικό σου, που το βρίσκεις όμως μέσα στο καλό του συνόλου. Τότε η κρίση μπορεί να φέρει την ανάνηψη- να την ευλογούν οι μελλοντικές γενιές που έγινε αφορμή πολιτισμικών αναδιατάξεων.

Στο νέο έτος δεν μπορούμε, δίχως να χαρακτηριστούμε αφελείς, να ελπίζουμε σε κάτι το καλύτερο. Αντικειμενικά θα μπει κι αυτό στους δέλτους της ιστορίας σαν ένα από τα έτη της κρίσης. Θα μπορούσε όμως να είναι για τον καθένα μας έτος περισυλλογής. Αυτό θα είναι το μεγάλο βήμα για να έχουμε το δικαίωμα, κατά τα ειωθότα, να ευχηθούμε: Καλή χρονιά!

Μήνυμα του ΔΣ της ΟΛΣΑ για το 2014

Για τον καινούργιο χρόνο ευχόμαστε ολόψυχα σε όλους υγεία και κάθε ευτυχία. Αναρωτιόμαστε βέβαια πως και πόσο μπορεί κανείς να είναι υγιής, να αισθάνεται ασφαλής σε ένα κόσμο γεμάτο ανασφάλεια, ανεργία, αβεβαιότητα με το συντριπτικά μεγάλο ποσοστό του λαού μας ν' αγωνίζεται κυριολεκτικά να επιβιώσει. Ζούμε ταυτόχρονα μέσα σε ένα ορμαγδό σκανδάλων, προσπαθούμε να βρούμε λίγο καθαρό αέρα να αναπνεύσουμε μέσα σε τόση δυσσομία, διαπλοκή και διαφθορά. Παρακολουθούμε ό,τι συμβαίνει γύρω μας ζαλισμένοι, χωρίς να έχουμε απόλυτα κατανοήσει τι συνέβη και τι ακόμα θα συμβεί. Ο δρόμος της ζωής γίνεται όλο και πιο ανηφορικός και δύσβατος, τα πραγματικά προβλήματα των ανθρώπων που έχουν σχέση με την εργασία τους την ασφάλεια τους την υγεία τους την προοπτική τους, αντί να λυθούν, γίνονται κάθε μέρα όλο και περισσότερα δυσβάστακτα. Ποιος αλήθεια θα μιλήσει και θα ασχοληθεί επιτέλους με τα πραγματικά προβλήματά μας;

Παρά τον αγώνα που κάναμε ως ΟΛΣΑ και φορείς για την διάσπαση του Δήμου της Λέσβου σε περισσότερους Δήμους, το πράγμα φαίνεται να έχει βαλτώσει και πάλι. Στείλαμε στον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ επιστολή στην οποία το καλούμε να δεχτεί το ΔΣ της ΟΛΣΑ για να συζητήσουμε, παράλληλα αναφέραμε ότι είναι γενναιότητα, όποιος διαπιστώνει ότι αυτό που στηριζε ήταν λάθος, να βοηθά να αλλάξει, και όχι να συνεχίζει να το υποστηρίζει. Και για την Λέσβο ο ένας δήμος αποδείχτηκε η χειρότερη επιλογή.

Στην εποχή λοιπόν των σκανδάλων και της διαφθοράς, εμείς αντιπαραθέτουμε την δική μας Ελλάδα αυτή που αντιστέκεται, αγωνίζεται, ελπίζει, ονειρεύεται, που προσπαθεί όπως λχ. η ΟΛΣΑ και οι σύλλογοί μας να δημιουργήσει ένα Πνευματικό Κέντρο πολιτισμού ανάπτυξης και αλληλεγγύης, υλοποιώντας την προσφορά του ευεργέτη της Λέσβου Μίλητ Παρασκευαΐδη.

Αυτή την Ελλάδα επιλέγουμε για μας και τα παιδιά μας.

Αλίμονο αν κλειστούμε στα στενά πλαίσια της οικογένειας μας ή επιλέξουμε τον εύκολο δρόμο, να δείχνουμε δηλαδή μόνο όλους τους άλλους, εκτός από τον εαυτό μας, ως υπεύθυνους για την κατάσταση που υπάρχει.

Αλίμονο αν δεν πιάσουμε ο ένας το χέρι του άλλου, δεν συνειδητοποιήσουμε ότι τίποτε δεν θα μας χαριστεί, ότι μόνο με συλλογική δράση, πολλή δουλειά, αγώνα και κοινωνική αλληλεγγύη, θα μπορούσαμε να βρούμε τον χαμένο μας δρόμο.

Αυτά χρειάζεται να αναδείξουμε.

Η ΟΛΣΑ το επόμενο διάστημα θα επεξεργαστεί και θα προτείνει ένα σχέδιο συλλογικής δράσης.

Καλούμε όλες τις δυνάμεις του τόπου μας σε ένα παλλαδικό προσκλητήριο. Δεν υπάρχει περιθώριο για να χαθεί χρόνος, δεν υπάρχει περιθώριο απουσίας ή εφησυχασμού για κανένα. Κάθε μέρα που περνά δημιουργεί καινούργια δεδομένα. Ας μη χάσουμε την πίστη και την αισιοδοξία μας στο αύριο, ας δώσουμε ελπίδα και προοπτική στις επόμενες γενιές, που το μέλλον τους τραγικά υποθηκεύτηκε από τους εκάστοτε κρατούντες, σε συνδυασμό και με την δική μας ανοχή και αδιαφορία.

Όλοι μαζί ενωμένοι, αφήνοντας πίσω μας λανθασμένες νοοτροπίες, επιλογές και συμπεριφορές, πιστεύουμε ότι μπορούμε να ανοίξουμε, μαζί με την καινούρια χρονιά, τα κλειστά παράθυρα της αισιοδοξίας και της ελπίδας.

Όλα είναι στο χέρι μας. Τίποτα δεν χάθηκε, ούτε θα αφήσουμε να χαθεί.

Με τις καλύτερες ευχές μας
Το ΔΣ της ΟΛΣΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Καλημέρης Σπύρος και η Σωτηροπούλου Ειρήνη απέκτησαν δίδυμα αγόρια.
- Ο Μαλλιάρικας Γεώργιος και η Ξηνορόδου Ζωγραφία απέκτησαν αγόρι.

Να τους ζήσουν και να τα δουν όπως επιθυμούν!

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Κοτρωνάκη Αικατερίνη, 26/12/13.
- Ευστράτιος Σαντής.

Θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειες των εκλιπόντων.

KATINA SAPANTINOY

10 Αυγούστου 2013 και ώρα 9:30 το πρωί. Εφυγε πολύ γρήγορα, πολύ ξαφνικά, αφήνοντας πίσω σου αναπάντητα γιατί;;; Το κενό που μας άφησες είναι δυσαναπλήρωτο. εμείς σε θυμόμαστε όρθια, ζωντανή, γελαστή, φιλόξενη, απλόχερη κι ακούραστη. Όλοι εμείς και ο άντρας σου και τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου που σ' αγαπάμε πολύ!

Συγχαρητήρια

Τα θερμά μου συγχαρητήρια στην **Κατερίνα Βαλσαμίδα**, κόρη του Κωνσταντίνου και της Πηνελόπης, για την εισαγωγή της στο Δικαστικό Σώμα.

Της εύχομαι καλή φοίτηση και κάθε επιτυχία στην επαγγελματική και στην προσωπική της ζωή.

Χρυσούλα
Ψάνη-Κουκέλη

ΠΟΛΙΧΝΙΑΤΙΚΟΣ
Λόγος

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
Σύλλογος «Πολιχνίτος Λέσβου»

ΕΚΔΟΤΗΣ:
Παπουτσάς Στράτος

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
Μαυρομιχάλη 147
114 72 Αθήνα
Τηλ.: 210 64 59 687
ΚΩΔΙΚΟΣ: 01-4558

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Μακρής Τάσος
Χιώτου - Μουζά Μαρία

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ
Μαρία Γασπαράκη
e-mail: mgasparaki@gmail.com

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ:

Σταμάτης Κοτσάτος Ο.Ε.
Μαρ.Αντύπα 45 Ηλιούπολη

Τα ενυπόγραφα κείμενα
δεν εκφράζουν απαραίτητα
την άποψη του Συλλόγου μας

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Στο ΣτΕ η Αμφιτρίτη Ερεσσιώτη

Συνεχίζεται η λεσβιακή παράδοση στην Ανωτάτη Δικαιοσύνη, καθώς δεν είναι λίγοι οι συμπατριώτες μας που διαγράφουν λαμπρή σταδιοδρομία στις δικαστικές έδρες.

Αυτή τη φορά, η λεσβιακή καταγωγής Διδάκτορας της Νομικής Σχολής Θεσσαλονίκης, Αμφιτρίτη Ερεσσιώτη, άριστευσε στον πρόσφατο πανελλήνιο διαγωνισμό της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργιών στην κατεύθυνση Διοικητικής Δικαιοσύνης και κατετάγη στην πρώτη πεντάδα των επιτυχόντων. Από το ερχόμενο δικαστικό έτος θα είναι η νεότερη δικαστής στο Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της χώρας, καθώς σε ηλικία 38 ετών θα βρεθεί στην έδρα του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Να σημειωθεί ότι, είχε εισαχθεί πρώτη πανελλαδικά στην Νομική Θεσσαλονίκης το 2002 με γενικό βαθμό 19,8 και έλαβε το πτυχίο της το 2006 με βαθμό άριστα 9,19/10. Το 2008 κάτοχος Με-

Κατετάγη στην πρώτη πεντάδα των επιτυχόντων και από το ερχόμενο δικαστικό έτος θα είναι η νεότερη δικαστής στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

ταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης στο Δημόσιο Δίκαιο με βαθμό άριστα 10/10, και το 2012 αναγορεύτηκε ομόφωνα σε Διδάκτορα Νομικής. Κατά τη διάρκεια των σπουδών της υπήρξε υπότροφος του Ιδρύματος Ν.Γ. Παπαδημητρίου, του Ιδρύματος Ωνάση και του Ιδρύματος Προποντίς. Η διδακτορική της διατριβή βραβεύτηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση μέσω του ερευνητικού προγράμματος «Ηράκλειτος». Γνωρίζει άπταιστα τρεις ξένες γλώσσες και συγκεκριμένα αγγλικά, γαλλικά και ιταλικά.

Από το 2007 εργαζόταν ως βοηθός Καθηγητής στη Νομική Σχολή Θεσσαλονίκης και από το 2008 παράλληλα ως δικηγόρος Θεσσαλονίκης. Τον Οκτώβριο του 2008 βραβεύθηκε από τον Δικη-

γορικό Σύλλογο Θεσσαλονίκης σε πρωτεύουσα τις εξετάσεις νέων δικηγόρων της Εφετικής Περιφέρειας Θεσσαλονίκης.

Αξίζει μάλιστα να αναφέρουμε ότι μόλις τον περασμένο Ιούνιο φιλοξενήθηκαν δηλώσεις της σχετικά με τις προσπάθειες αναδιάρθρωσης του ελληνικού κράτους και το μέλλον των νέων επισημόνων στην Ελλάδα, σε δημοσιεύματα των New York Times και International Herald Tribune.

Η Αμφιτρίτη Ερεσσιώτη έχει καταγωγή από τον Πολιχνίτο αλλά γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Μυτιλήνη.

Στη Χρυσομαλλούσα, όπου βρίσκεται η κατοικία της οικογένειάς της, οι γείτονες μιλούσαν για ένα λαμπρό μυαλό» της Νομικής επιστήμης, ενώ η μητέρα της με την οποία μίλησαν τα «Νέα της Λέσβου» δεν έκρυψε τη συγκίνησή της για την επιτυχία του παιδιού της, τονίζοντας ότι αυτή η επιτυχία αντανακλάται και στο νησί μας.

[«ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ» 24/12/13]

Απέραντη Θλίψη για τον γελαστό
Παναγιώτη Σαλταμάρα

Έφυγε απροσδόκητα από τη ζωή, σε ηλικία 55 ετών, προκαλώντας σοκ στην ποδοσφαιρική κοινότητα της Λέσβου, ο παλαίμαχος ποδοσφαιριστής του Αιολικού και προπονητής του Κεραυνού Αφάλωνα, Παναγιώτης Σαλταμάρας!

Ο άλλοτε μεγάλος άσος του Αιολικού και του Πανιώνιου, με την αδιάκοπη παρουσία στα ποδοσφαιρικά δρώμενα της Λέσβου και έντονη δραστηριότητα σε όλες τις εκδηλώσεις του Συλλόγου Παλαιμάχου της Λέσβου, κατέβηκε στην καθιερωμένη προπόνηση των παλαιμάχων που γίνεται κάθε Παρασκευή στο γήπεδο απέναντι από τα Δικαστήρια και δέκα λεπτά μετά από την έναρξή της, σωριάστηκε

σύμφωνα με τους συμπαίκτες του στο έδαφος.

Αμέσως κλήθηκε ασθενοφόρο για να τον μεταφέρει εσπευσμένα στο νοσοκομείο, αλλά ήταν ήδη αργά, με τους γιατρούς να αποδίδουν σε οξύ έμφραγμα τον πρόωρο χαμό του. Συγκλονισμένοι όλοι οι άνθρωποι του λεσβιακού ποδοσφαίρου, δεν μπορούν να συνειδητοποιήσουν το γεγονός.

Από τον Πολιχνίτο τα πρώτα βήματα

Ο Παναγιώτης Σαλταμάρας γεννήθηκε στον Πολιχνίτο, όπου πήγε εκεί σχολείο. Ασχολήθηκε με τον αθλητισμό, έπαιξε μπάσκετ, έκανε στίβο, όμως τον τράβηξε το ποδόσφαιρο. Επειδή όμως το χωριό του, δεν είχε τότε ομάδα, αναγκάστηκε να κάνει δελτίο στον Παλεσβιακό το 1977, που ήταν και ο πρώτος

σταθμός της ποδοσφαιρικής του καριέρας. Μάλιστα την προπόνηση του, είχε αναλάβει τότε ο αείμνηστος Ανδρέας Νταλαμπέκης, που πήγαινε μία και δύο φορές την εβδομάδα στον Πολιχνίτο με το αυτοκίνητό του, για να τον προπονήσει γιατί πίστευε πολύ στο ταλέντο του.

Η μεγάλη στιγμή για τον ίδιο, ήταν το 1981 τότε που ο Πανιώνιος ενδιαφέρθηκε για αυτόν και τον απέκτησε όταν στον πάγκο της ομάδας της Ν. Σμύρνης βρισκόταν ο Μάρκοβιτς. Στον Πανιώνιο έμεινε τρία χρόνια, κάνοντας ταυτόχρονα και την στρατιωτική του θητεία και μετά έκανε μεταγραφή στον Ατρόμητο Αθηνών επίσης στην Α' Εθνική το 1983. Στη συνέχεια επέστρεψε στον Αιολικό όταν η ομάδα ήταν

στην Β' Εθνική επί προεδρία Νάσου Γιακαλή.

Μετά την θητεία στον Αιολικό, θέλησε να κρεμάσει τα παπούτσια του και να ασχοληθεί με την προπόνηση, αναλαμβάνοντας ομάδες, όπως ο Αιγέας, στον οποίο ήταν παίκτης και προπονητής και μάλιστα την χρονιά 1999-2000 τον ανέβασε στη Δ' Εθνική, ο Αστέρας Ιππείου, ο Αστέρας Νίκης, ο Διαγόρας Αγ. Παρ. και η Καλλονή. Μετά λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων και αφού εργάστηκε στον Κεραυνό, αποσύρθηκε για να εμφανιστεί ξανά πέρυσι στην ίδια ομάδα, την οποία έσωσε από τον υποβιβασμό, ενώ τώρα την αφήνει στην τέταρτη θέση στο πρωτάθλημα της Α' Κατηγορίας.

Επίσης ήταν από τους πρώτους που ίδρυσαν τον Σύλλογο Παλαιμάχων και ζωντανό κύτταρο στην οικογένεια του Αιολικού. Στα χνάρια του βαδίζει και ο γιος του, Στρατής, που παίζει στον Οδ. Ελύτη.

[www.lesvosnews.net]

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Θεωρούμε ότι είναι πολύ σημαντικό να συνεχίσει η έκδοση της εφημερίδας μας. Παρακαλούμε για την δική σας συμμετοχή προκειμένου να δημοσιοποιούνται θέματα που μας αφορούν σαν κοινωνία και ό,τι άλλο νομίζετε.

Θα θέλαμε όμως παράλληλα την οικονομική τακτοποίηση εκ μέρους σας, ώστε να συνεχιστεί η έκδοση και αποστολή της. Επίσης, προκειμένου να έχουμε την δυνατότητα προβολής των διαφημίσεων σας, φροντίστε για την εξόφληση της ετήσιας συνδρομής σας. Το Δ Σ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

• Γκιούμας Ευάγγελος	ΕΥΡΩ	50	• Στεφανή Ροδοθέα	20
• Δαλβαδάνη Ιωάννα		20	• Στρατομήτρος Χρήστος	20
• Καμμά-Σταματέλλη Τούλα		20	• Σπακουρής Παναγιώτης	50
• Ρούμπου Μαριάνθη		20	• Συκάς Μιλτιάδης	50
• Παττακός Γρηγόριος		30	• Ζούρος Γεώργιος	50
στη μνήμη Στράτου Σαντή			• Θεοδωρής Χαράλαμπος	20
• Πολυχρονοπούλου Κατερίνα		30	• Δεληγιώργη Γωγώ	20
στη μνήμη του θείου της Στράτου Σαντή			• Σαραντής Γεώργιος	30
• Πανσεληνάς Ιωάννης		30	• Γαβριήλ Νίκος	50
• Σικά Παν. Κατίνα		20	στη μνήμη Σεβαστού Δαγλή	
• Κουκούλας Κυριάκος		20	• Κούσκος Θεόδωρος	50
• Θεοδωρέλλης Χριστόφας		10	(διόρθωση από προηγούμενο τεύχος)	
• Θεοδωρέλλης Ιωάννης		20	• Μαλλιάκα Βικτωρία	30
• Πλωμαρίτης Αντώνιος		50	στη μνήμη της νονάς της Αικατερίνης Κοτρωνάκη	
• Ζούρος Γεώργιος του Σιδ.		50	• Σαραντινού Χρυσάνθη	20
• Βαλσαμίδης Κων/νος		20	• Ζερβάτη Μαρία	20
• Μακρόπουλος Ιωάννης του Ελευθ.	100		• Μόσχος Ευάγγελος	50
• Παττακού Αγγελική		20	Ευχαριστούμε θερμά τους συγχωριανούς και φίλους του Συλλόγου μας για τις συνδρομές και προσφορές τους για την έκδοση της εφημερίδας μας.	
• Πρίμπας Γεώργιος		20		
• Κουκέλλη-Ψάνη Χρυσούλα		20		
• Ζαρούλη Ειρήνη		50		
στη μνήμη του συζύγου της Κώστα				
• Βγεννά Κατερίνα		20		

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΜΕΛΗ	Δ.Σ.	ΤΗΛ.
Παπουτσάς Στράτος (Πρόεδρος)	6944511685	
Βουλγαρέλλη Πελαγία (Αντ/δρος)	210 9911733	
Χιώτου-Μουζά Μαίρη (Γραμμ.)	210 9525363	
Κτανή Φρόσω (Ειδ. Γραμμ.)	210 9833913	
Κεχαγιά Πελαγία (Ταμίας)	2108144177	
Μακρής Τάσος (Μέλος)	210 6719306	
Μαλλιάρικας Τάκης (Μέλος)	2106107760	
Ρούμπου Μαριάνθη (Μέλος)	2103640060	
Σαντής Στράτος (Μέλος)	6974 207722	

Ο λογαριασμός του Συλλόγου της Εμπορικής Τράπεζας Νο 59629191, μετά την συγχώνευση με την ALPHA BANK είναι:

ALPHA BANK -ΚΟΙΝΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ
463-002101-05018

Η κρίση
στην περιοχή μας

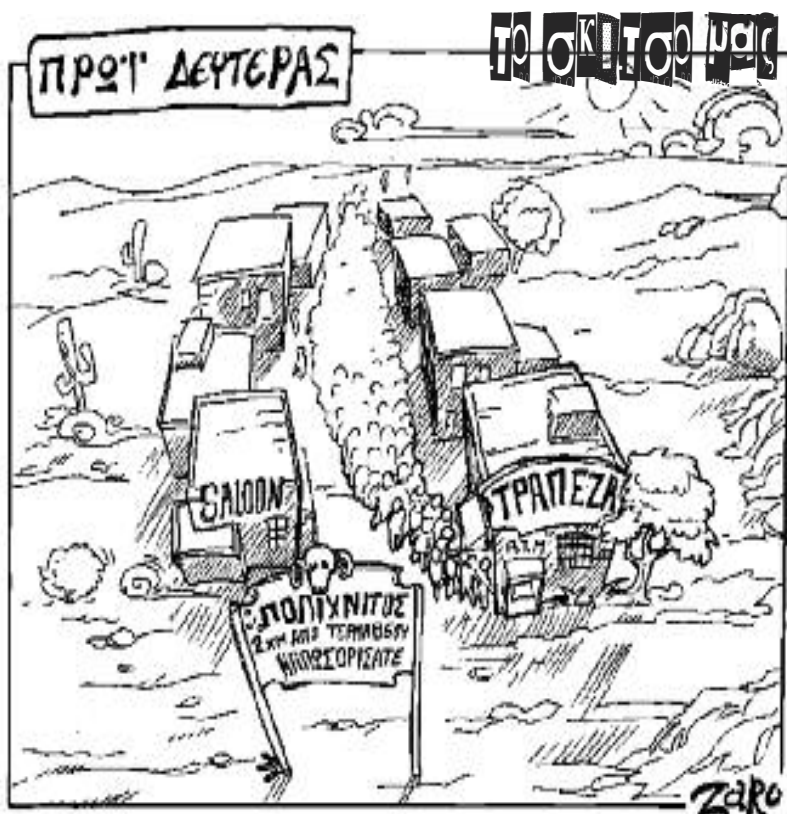
Τα νέα παιδιά, οι δικαιούχοι τού αύριο, βιώνουν κι αυτά τις δραματικές αλλαγές στην καθημερινότητα λόγω της κατάστασης που επικρατεί στη χώρα μας και προβληματίζονται για το μέλλον. Η εικόνα αυτή αποτυπώνεται στο παρακάτω άρθρο από το 3ο τεύχος της εφημερίδας των παιδιών του Λυκείου Πολιχνίτου, «Μακρύ Σοκάκι», που μπορείτε να το δείτε στον σύνδεσμο: makrisokaki.mysch.gr/

Όπως σ' όλη την Ελλάδα έτσι και στην περιοχή μας η οικονομική κρίση άρχισε να γίνεται ορατή. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις δεν μπορούν με τα ανύπαρκτα έσοδα να καλύψουν τα λειτουργικά τους έξοδα και τη δυσβάσταχτη φορολογία και ξεκίνησαν αναγκαστικά τις απολύσεις υπαλλήλων ή ακόμα και το κλείσιμο επιχειρήσεών τους. Οι μόνοι που επιβιώνουν προς το παρόν είναι οι επιχειρήσεις που έχουν κάποια χρήματα στην άκρη, δεν χρωστάνε στην εφορία, δεν έχουν δάνεια, ενώ ο χώρος στον οποίο εργάζονται είναι δικός τους.

Οι άνθρωποι περιορίζουν τα έξοδά τους γιατί τα χρήματα από τα λιγοστά μεροκάματα αλλά και τις μειώσεις μισθών δεν είναι αρκετά και έτσι αγοράζουν μόνο ό,τι είναι απαραίτητο. Οι περισσότεροι που έχουν κάποιο αγροτεμάχιο, το καλλιεργούν και άρχισαν όλοι να μαζεύουν οι ίδιοι τις ελιές από τα κτήματά τους. Αρκετά παιδιά σταμάτησαν τα φροντιστήρια ξένων γλωσσών, ενίσχυση σχολικών μαθημάτων, μαθημάτων μουσικής, αθλητισμό κ.λ.π. επειδή δεν μπορούσαν οι γονείς τους να ανταποκριθούν στις οικονομικές απαιτήσεις.

Οι άνθρωποι πρέπει να στραφούν στην εκμετάλλευση της γης και της θάλασσας, δύο πηγές πλούτου του Ελληνισμού από τα παλιά χρόνια. Επειδή και άλλες φορές η χώρα μας βρέθηκε σε δεινή οικονομική θέση, η στροφή ιδιαίτερα προς την γεωργία «τη μάνα γη», όπως αποκαλείται- συνέβαλε αποφασιστικά στην ανάκαμψη της οικονομίας της.

Φωτογραφία: Peris K. - roufis,
Κείμενο: TzoTzo - depi.

Χριστιανικά τέλη της ζωής...

Γράφει ο ΤΑΣΟΣ ΜΑΚΡΗΣ

Ακατανόητη και θαυμαστή είναι η ζωή στη φύση και πιο θαυμαστή γίνεται με την επέμβαση της επιστήμης και την καλυτέρευση της ζωής. Συνεχώς ανεβαίνει το προσδόκιμο επιβίωσης κι έχει ξεπεράσει στη χώρα μας, στους άνδρες τα εβδομήντα πέντε και στις γυναίκες τα ογδόντα.

Κατά καιρούς μαθαίνουμε πως σε μερικά μέρη της Γης, κάποια άτομα καταφέρνουν να ξεπεράσουν τα εκατό χρόνια ζωής, να γίνουν υπεραιώνιοι, όπως λέγονται. Το φαινόμενο γίνεται αξιοπρόσεχτο και προκαλεί την περιέργεια και την επιθυμία να μάθουμε, ποι-οι είναι οι παράγοντες που το προκαλούν. Έτσι, αφού επισημανθεί ο τόπος που παρατηρήθηκε, αρχίζουν οι υποθέσεις για τις συνήθειες ζωής των ατόμων αυτών, τι τρώνε, τι πίνουν, πόσο κοιμούνται, πόσο κινούνται και άλλα πολλά, από τα οποία συνήθως δεν βγαίνει λογικό συμπέρασμα. Το μόνο σίγουρο είναι πως στην Ικαρία π.χ. η πυκνότητα των υπερηλίκων στον πληθυσμό του νησιού φαίνεται να είναι μεγαλύτερη.

Στο χωριό μας γκρινιάζουμε ή παραπονούμαστε (σε ποιόν άραγε;) πως στα τελευταία χρόνια έφυγαν απ' τη ζωή πολλοί νέοι άνθρωποι, πριν την ώρα τους, κι είναι αλήθεια. Την ίδια στιγμή ένα πλήθος συμπατριωτών μας πλησίασαν τα εκατό και μερικοί τα ξεπέρασαν. Η ζωή δεν μπορεί να μοιραστεί ακριβοδίκαια: ίσως και να ήταν ανιαρό. Ο άνθρωπος οφείλει να παλεύει γι' αυτήν, να αντιμετωπίζει στωικά την απώλεια και να θαυμάζει την μακροζωία, όταν συνοδεύεται με σωματική και πνευματική υγεία.

Την κυρία **Μυρσίνη Χιωτέλλη**, κόρη του **Παν. Σάββα**, σύζυγο του **Γαβριήλ Χιωτέλλη**, τη θυμάμαι πάντα καλοσυνάτη μάνα, αγαπητή γειτόνισσα, σεβαστή δέσποινα, όταν στα παιδικά μου χρόνια πήγαίνα σπίτι της με το γιο της που κάναμε παρέα. Ο ήρεμος χαρακτήρας της πάντα εντυπωσίαζε. Τις παιδικές μας διαβολιές μόνο με χαμόγελο τις αντιμετώπιζε. Μήπως είναι αυτός ο λόγος

Ενδεικτικό της Μυρσίνης Σάββα, της 5ης Τάξης, έτους 1921

που πριν λίγες μέρες γιόρτασε τα εκατοστά τρίτα γενέθλιά της;

Γεννήθηκε επί Τουρκοκρατίας, το 1910, και γνώρισε όλες τις ευλογημένες και καταραμένες ιστορικές περιπέτειες της χώρας μας στον τελευταίο αιώνα. Μέχρι πέρυσι είχε πλήρη διαύγεια πνευματική και χαιρόταν τους απογόνους της, τα καταξιωμένα παιδιά κι εγγόνια της. Μια τέτοια μακροήμερευση είναι, αλήθεια, ζηλευτή.

Συνομήλικη και συμμαθήτρια της κυρίας Μυρσίνης είναι και η **Αγγελά Ζούρου-Παλαιολόγου** που διάγει κι αυτή το εκατοστό τρίτο έτος της υπεραιώνιας ζωής της. Γεννήθηκε το 1910 και είναι μια χαρά με «το μυαλό στον τόπο», όπως λέμε τη στερεότυπη φράση στο χωριό μας, για να εκφράσουμε το θαυμασμό μας. Τι να της ευχηθούμε, να τα χιλιάσει; Γιατί εδώ υπάρχει ένα πρόβλημα με την ευχή. Πώς να πεις να τα εκατοστήσεις;

Ήταν στα ενενήντα οχτώ του χρόνια ο μπάμπας **Σταμάτης**, όταν τον συνάντησα στο δρόμο για το καφενείο. Κάναμε κουβέντα, γιατί είχε πλήρη διαύγεια και θυμόταν ακόμα πως του χρωστούσα μια δραχμή από ψώνια στο μπακάλικό του στη Σκάλα.

Εκεί μέσα έζησε ογδόντα οκτώ ολόκληρα χρόνια. Μπήκε βοηθός δέκα χρόνων και το παράτησε ουσιαστικά στα ενενήντα οχτώ. Έκανα την ηλιθιότητα να του ευχηθώ με τη στερεότυπη φράση: «Να τα εκατοστήσεις, μπάμπας Σταμάτη». Και πήρα την πληρωμένη απάντηση: «Γιατί βρε μουρό μ' απ' τα δ' κά σ' θα πάρουν». Είχε περάσει ο **Σταμάτης Στατέλλης** τα εκατό, όταν μας άφησε. Και αποχαιρέτησε όρθιος και υπερήφανος τον κόσμο τούτον, με πλήρη την πνευματική διαύγεια ως την τελευταία στιγμή.

Θυμάμαι κι άλλους που συμπλήρωσαν τον αιώνα και τον πέρασαν. Ο γέρο **Κατσάνης** μάς εντυπωσίαζε όταν τον βλέπαμε να διαβάζει την εφημερίδα του δίχως γυαλιά. Λέγανε τότε πως οι γέροι που πλησιάζουν τα εκατό, ξαναβρίσκουν το φως τους. Δεν ξέρω αν αυτό αληθεύει [ΣΣ. ΝΑΙ ΑΛΗΘΕΥΕΙ], το ότι όμως ο αιωνόβιος γέρος διάβαζε χωρίς γυαλιά, είναι αλήθεια: το είδα με τα μάτια μου!

Δεν είναι πολλά τα χρόνια που πέρασαν από τότε που ήλθε στο χωριό μας ο Τούρκος δήμαρχος της Περγάμου, να επισκεφτεί τον τόπο που γεννήθηκε ο πατέρας του, και ζήτησε και βρήκε τον πατρικό του φίλο, τον γέρο **Γόμο**, που ζούσε τότε ακόμα και θυμόταν τον Τούρκο φίλο του. Πήγε τον Δήμαρχο και του έδειξε τον τόπο που ήταν το πατρικό του σπίτι στη Γρίπα. Τέτοιο καθαρό μυαλό στα βαθιά του γεράματα!

Χριστιανικά τα τέλη της ζωής, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά... εύχεται ο παπάς στη θεία λειτουργία. Μια τέτοια ζωή αξίζει κι είναι αρκετό στο χωριό μας οι τυχεροί. Ποιο είναι άραγε το μυστικό τους; Κι αν το μάθουμε, είναι εύκολο να το ακολουθήσουμε στους χρόνους των συνθηκών Αποκάλυψης που διάγουμε;

Τόπο στα νιάτα, από τον «Μπάλο»!

Με δυο μικρά θεατρικά έργα ο «Μπάλος» στις 6 Ιανουαρίου 2014 κράτησε ζωντανή την πολιτιστική κίνηση στην περιοχή μας. Για μια ακόμα φορά έκανε το θαύμα του και «μίκρυνε» το «Πολύκεντρο» ώστε να μη χωράει τους θεατές.

Το πιο ενδιαφέρον και ουσιώδες στοιχείο της χτεσινής παράστασης ήταν η παρουσία της νέας γενιάς. Η Αγγελική Αδαλή, ο Γιάννης Αδαλής, η Άννα Καλαθά, ο Στρατής Κατρακάζας, ο Στέφανος και η Πηνελόπη Πατσατζή, όλοι τους φοιτητές ή νεαροί επιστήμονες, πλαισιωμένοι από τις... (λίγο) μεγαλύτερες Ειρήνη Αλβανού, Αγγελική Βουνάτσου και Μεταξία Καλαθά χάρισαν αρκετό γέλιο με τα «Όλα τα άπλυτα στη φόρα» και μια διασκευή του «Ο κατά φαντασίαν ασθενής».

Το πρώτο στη ντοπολαλιά ήταν γραμμένο από την **Μαρία Αδαλή**, η οποία ξεδιπλώνει ένα εξαιρετικό ταλέντο στον τομέα αυτό.

Την παράσταση παρακολούθησε και ο Δήμαρχος μαζί με τον εντεταλμένο δημοτικό σύμβουλο της Δημοτικής Ενότητας Πολιχνίτου Αρ. Ταξείδη.

[Stratis,vatera.gr/platanos]

Χριστουγεννιάτικη γιορτή Γυμνασίου Πολιχνίτου

Λάμψη και χρώμα χριστουγεννιάτικο, φώτα, μουσική και μελωδίες πλημμύρισαν το Πολύκεντρο Πολιχνίτου, αλλά και τις καρδιές όλων, στις 23 Δεκέμβρη,

κατά τη διάρκεια της χριστουγεννιάτικης γιορτής των μαθητών του Γυμνασίου. Και του χρόνου!

Μια ιστορία πραγματική σαν φανταστικό παραμύθι

«Το γραπτό μου τούτο αφιερώνεται σε δυο Ευανθούλες: Στην γυναίκα μου και στην εγγονή μου»

Γράφει ο ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΝΤΑΣ

Γιαγιά Ευανθία αναμοχλεύει με την σιδερένια μασιά τα αγριόξυλα μέσα στο τζάκι και στην αναλαμπή του λυχναριού, μαζεύει τα εγγόνια της κοντά στην πυρωμένη «στιά», μην τύχει και κρυώσουνε. Εκείνα, με ξαναμμένα ρόδινα μάγουλα, με μάτια που εκφράζουν παρακάλια, στριμώχνονται κοντά στη φούστα της και περιμένουν ν' αρχίσει το παραμύθι.

Είναι μαστόρισσα η γιαγιά. Ξέρει να σμίγει ιστορίες με μύθους και θρύλους, με την πραγματικότητα.

Απόψε όμως, είτε τρεις φορές το «κόκκινη κλωστή δεμένη, στην ανέμη τυλιγμένη, δώστης κλώτσο να γυρίσει, παραμύθι ν' αρχινήσει», μα η γλώσσα της, θαρρείς πως έδεσε και δεν πάει παρακάτω.

Απόψε θέλει ν' αραδιάσει το παραμύθι της ζωής της, και δεν της έρχεται, από πού να πιάσει κι από πού ν' αρχίσει.

Εμείς, μωρέλια μου, έχουμε μέσα στις φλέβες μας αίμα άγιο, αίμα Ελληνικό, γιατί η ρίζα της φύτρας μας βαστά απ' το Μεσολόγγι. Στην άλλη άκρη της πατρίδας μας, στη μεγάλη στεριά, είναι μιαν' άγια πόλη, που την λένε Μεσολόγγι. Σαν ξεσηκώθηκαν τα παλληκάρια της, κι ορκίστηκαν να λευτερωθούν απ' τους Αγαρηνούς τους Τούρκους, ήρθε ο τούρκικος στρατός να τους ξεκάνει, να τους σβήσει απ' το πρόσωπο της γης. Χρόνια και χρόνια τους έκλεισαν μες' τα κάστρα, που στην αρχή τα υποτίμησαν και τα ονόμασαν φράχτη. Ένα φράχτη που όμως ποτέ δεν δρασκέλισαν. Κι έφεραν και τους αρα-

πάδες του Μπραχίμ απ' την Αίγυπτο, που μόνο να τους βλέπατε θα κοβόταν τα ήπατά σας. Οι ντελάληδες τους φώναζαν και ξεφώνιζαν να παραδοθούν τα παλληκάρια και ν' αλλαξοπιστήσουν οι Μεσολογγίτες και δεν θα πάθαιναν τίποτα. Ο καιρός όμως περνούσε. Τα τρόφιμα τέλειωσαν μέσα στο κάστρο του Μεσολογγίου και άρχισε η πείνα. Ξέρετε τι θα πάει να στερεύει το βυζί της μάνας απ' την πείνα και να μην μπορεί να χορτάσει το βρέφος της; Να μην υπάρχει χορτάρι χλωρό στη γη; Νερό να ξεδιψάσεις; Να φραγωθούν σκυλιά και γάτες; Κι ούτε ποντικούς να μην κυκλοφορεί; Η πείνα, μωρέλια μου, «Κάστρα καταλεί κι χώρες παραδίνει».

Και πάρθηκε η μεγάλη απόφαση. Γιουρούσι το ονόμασαν. Έξοδο, το έγραψαν οι γραμματιζούμενοι.

Φορώντας αντρίκεια ρούχα οι γυναίκες. Βαστώντας τα μικρά παιδιά στην αγκαλιά, στον ώμο, στην μασχάλη, πηδούν μαζί με τους πολεμιστές τους άντρες τους, μες' τη φωτιά. Μέσα στο αίμα και στην απόγνωση. Και σέρνοντας τα σκελετωμένα απ' την πείνα κουφάρια τους, τρέχουν να περάσουν μες' απ' το θάνατο, για να βγουν μακριά, να σωθούν απ' το καυτό σίδερο κι απ' τ' ακονισμένο του εχθρού γιαταγάνι.

Μπροστάρισα μιαν άλλη Ευανθία, η μάνα του πατέρα μου, με τους δυο γιους και τις τρεις κόρες της, σέρνει το αδύναμο κορμί της και τότε ο Μεγαλοδύναμος Θεός να μην λυθεί ρουθούνι. Να βρεθούν όλοι τους ζωντανοί, μακριά απ' του πολέμου το ανάθεμα.

Ο παππούς δεν είχε την τύχη να σωθεί. Μαζί με τους άλλους, τους

Η γιαγιά Ευανθία Κων. Τσερπέλη, με τον σύζυγό της Χαράλαμπο Παναγιώτου Πάλλη και με επτά απ' τα οκτώ παιδιά τους.

λεύτερους πολιορκημένους, χάθηκε μέσα στην παραζάλη κι έμεινε άκλαφτος και άταφος, πεσμένος απ' των αραπάδων το μαχαίρι.

Τα χρόνια πέρασαν. Το πικρό της ξενητιάς ψωμί κόμπιαξε στα λαρύγγια. Κι η απορφανισμένη οικογένεια αποφασίζει να ξαναγυρίσει στο κατεστραμμένο Μεσολόγγι. Να ξαναβιώσει το σπιτικό τους. Ο μεγάλος γιος όμως, ο Κωνσταντίνος, δεν θέλει να γυρίσει. Είναι πνεύμα ανήσυχο. Έμαθε μερικά γράμματα και θέλει να συνεχίσει. Μεγάλο μυαλό. Μεγαλώνει και σπουδάζει δουλεύοντας. Σπουδάζει γιατρός. Δεν νοιάζεται, να βοηθήσει την κουρασμένη μάνα, πόχει να ταγίσει τόσα στόματα. Γυρεύει να πουλήσει και το χωράφι, που ήταν του πατέρα του, για να τελειώσει τις σπουδές. Κι η μάνα, πάνω στη φουρτούνα της, τον κατάρη. «Να πας εκεί, που αντί για γάργαρο δροσόνερο, η γη ξερνά απ' τα σωθικά της νερό ζεματιστό».

Ο Κωνσταντίνος Τσερπέλης, γιατρός πια τελειωμένος, δέχεται την πρόσκληση της Δημογεροντίας Πολυχνίτου, να έρθει στο νησί της Λέσβου, ν' αναλάβει το ιατρείο της Χριστιανικής Κοινότητας. Η Λέσβος είναι ακόμα τουρκοκρατούμενη. Θα ελευθερωθεί πολύ πιο ύστερα, στα 1912. Δεν τους φοβάται όμως ο γιατρός τους Τουρκαλάδες. Ξαν έζησε την Πολιορκία και την έξοδο στο Μεσολόγγι, ήταν ξεγραμμένος, ήταν ζωντανός-νεκρός, ήταν ελεύθερος πολιορκημένος, είχε πέσει σε «βαθύ ως που δεν ήταν άλλος κι εκείθ' εβγήκε ανί-

κητος», όπως γράφει ο εθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός.

Είναι λεβέντης και ψηλόκορμος, στητός σαν κυπαρίσι. Δεν κυκλοφορεί ποτέ χωρίς καπέλο και επίχρυσο μπαστούνι, κι οι ντόπιοι που ακούν πως το καπέλο το λένε οι γραμματιζούμενοι πύλο, τον βαφτίζουν ο γιατρός ο «Πιλιλέγκας». Οι κόρες των αρχοντάδων ονειρεύονται να τον κάνουν άντρα τους και τον καλούν στ' αρχοντικά τους, τότε μ' αρρώστειες αφορμή και τότε για ένα καλό φαγητό, αφού ο γιατρός είναι μόνος του σ' ένα ξένο μέρος.

Μπαινοβγαίνοντας στα σπίτια, δέχεται το προξενικό που του'ρχεται, και αποφασίζει να παντρευτεί με την πιο όμορφη και άξια Πολιχνιάτισσα, την κόρη του προεστού Καραγρηγόρη, την Μελαχροινή. Και τότε του'ρχεται στο νου η κατάρη της μάνας του. Τότε, στοχάζεται πώς εδώ, στο Κουφό Βουνό του Πολιχνίτου, βγαίνει μέσα απ' τα έγκατα της γης, το «κακάβι» -το πιο ζεματιστό νερό του κόσμου, που θεραπεύει και δίνει την υγεία στους παράλυτους, στους όσους πονούν οι αρθρώσεις και τα κόκκαλά τους, σ' όσους έχουν ψώρα κι άλλες φαργές, ακόμα και γιατρεία σ' όσες γυναίκες είναι στérεις και δεν μπορούν να κάνουν μωρό.

Δένεται με τη μοίρα του. Παντρεύεται με την Μελαχροινή. Κάνει οικογένεια, μες' την οποία, στεροπούλι είμαι εγώ, η γιαγιά σας η Ευανθία. Είναι ατέλειωτες οι ιστορίες που καθημερινά δημιουργεί. Ξαν αρρωστούσες, άλλη φορά πέθαινες ή πωλούσες το καλύτερο χωράφι σου για να πληρώσεις τον

γιατρό. Τώρα ο ομορφάντρας, ο γιατρός ο «Πιλιλέγκας», περιορίζεται μόνο στο συμφωνημένο μηνιατικό, που του πληρώνει η Δημογεροντία και είναι πολλές οι φορές, που κάτω απ' το μαξιλάρι του αρρώστου βρίσκουν οι δικοί του γρόσια και παράδες, που με τρόπο τα χώνει από κάτω ο γιατρός, για ν' αγοράσουν τα φάρμακα. Έχει σκλαβώσει με την αγάπη του Χριστιανούς και Τούρκους. Θυμώνουν καμιά φορά οι Τούρκοι μαζί του, σαν τραγουδά το «Ω λυγερό και κοπερό σπαθί μου και συ τουφέκι φλογερό πουλί μου, εσείς τον Τούρκο σφάξατε τον τύραννο σπαράξατε», αλλά δεν του το δείχνουν «είναι μπρε καλός γιατρός του πιζιβέγκ», άμα δεν ήταν θα πηθαίναμε» και στέλνουν τις τουρκάλες γυναίκες τους να μεσολαβήσουν στη Μελαχροινή, να του πει να μην τραγουδά τέτοια τραγούδια.

Μέρα-νύχτα, στον Καφενέ, στο ιατρείο του, ακόμα και στην εκκλησιά του Αγι-Γιώργη μας, μιλά στους Έλληνες, για την ιστορία του, για το Μεσολόγγι και για την ιστορία της Ελλάδας. Ενηαρρύνει και ξεσηκώνει το φρόνημα. Λύνει τις οποιεσδήποτε διαφορές ανάμεσα στους Χριστιανούς. Τους θέλει αγαπημένους και μονοιασμένους.

Βάζει τους πλούσιους ν' ανοίξουν δουλειές στα χωράφια τους, για να δώσουν ψωμί στους φτωχούς. Φροντίζει ν' ανοιχτούν πηγάδια, να γίνουν βρύσες, να γίνουν «χαίρια». Φροντίζει να λειτουργήσουν σχολεία για να μάθουν γράμματα τα Ελληνόπουλα.

Δεν μένει σχολαστός, ούτε στιγμή. Μέρα-νύχτα τρέχει, βοηθά, νοιάζεται, φροντίζει, «τα σπλάχνα του κι η θάλασσα, ποτέ δεν ησυχάζουν», για να μη λείψει τίποτα απ' τη Χριστιανική Κοινότητα του Πολιχνίτου.

Εμείς, μωρέλια μου, έχουμε μέσα στις φλέβες μας αίμα άγιο, αίμα Ελληνικό, γιατί η ρίζα και η φύτρα μας βαστά απ' το Μεσολόγγι. Είμαστε απόγονοι του Κωνσταντίνου Τσερπέλη, που όσο υπάρχει ο κόσμος τούτος, βάλτε το καλά στο νου και στην καρδιά σας, θα τον θυμούνται οι Έλληνες χριστιανοί του Πολιχνίτου, που τώρα πια είν' ελεύθεροι, γιατί μες' τη ζωή του «εβγήκε ανίκητος».

Βουρκωμένη, μα περήφανη, τέλειωσε το αποψινό της παραμύθι η γιαγιά Ευανθία, συβάζοντας τα αναμμένα κουτούκια μέσα στο τζάκι, ενώ τα εγγόνια της ευχαριστημένα και χαρούμενα, κρεμάστηκαν στο λαιμό της, νοιώθοντας κοντά στη θράκα, ζεστό το Μεσολογγίτικο αίμα, να τρέχει στις φλέβες τους.

Νοέμβριος 2013

Συνάντηση Φίλων της Μητρόπολης με Λεσβικούς Συλλόγους στην Αθήνα

Την Τρίτη, 12 Νοεμβρίου 2013, πραγματοποιήθηκε κοινή συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Σωματείου «Φίλοι της Μητρόπολης Μυτιλήνης», με τους Προέδρους Λεσβιακών Σωματείων Λεκανοπεδίου Αττικής, στον Παράδεισο Αμαρουσίου, στο Κέντρο Ρινοπλαστικής-Οτοπλαστικής «ΑΦΡΟ-ΔΙΤΗ» του συμπατριώτη μας ιατρού Dr. med. Βασίλη Παυλιδέλη από τα Κεραμεία, ο οποίος είναι και μέλος του Σωματείου «Φίλοι της Μητρόπολης Μυτιλήνης».

Στη συνεδρίαση παρέστησαν ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Μυτιλήνης Ιάκωβος, Πρόεδρος του Σωματείου «Φίλοι της Μητρόπολης Μυτιλήνης» και τα μέλη του Δ.Σ. του, καθώς και 16 Πρόεδροι Λεσβιακών Σωματείων Λεκανοπεδίου Αττικής.

Σκοπός της συνεδρίασης ήταν:

- **Γνωριμία και σύσφιξη των σχέσεων** μεταξύ όλων των Σωματείων του νησιού μας.

- Ενημέρωση και στήριξη γενικώς της δράσης του Σωματείου «Φίλοι της Μητρόπολης Μυτιλήνης» και ειδικά προτάσεις για τον καλό προγραμματισμό και την επιτυχία των ιατρικών αποστολών διαφόρων ειδικοτήτων, τα οποία πραγματοποιούνται ήδη στα χωριά του νη-

σιού μας.

- **Ενημέρωση** της πορείας των έργων επισκευής και διαμόρφωσης των μαγειρειών του οικοτροφείου της Μητρόπολης, με σκοπό την παραγωγή συσσιτίων για αναξιοπαθούντες συμπατριώτες μας.

- **Δημιουργία τράπεζας ονομάτων**, προσωπικοτήτων που κατ'άγονται από τη Λέσβο και διαπρέπουν στην Ελλάδα ή το Εξωτερικό και οι οποίοι θα είχαν τη διάθεση να προσφέρουν στην υλοποίηση των στόχων του Σωματείου «Φίλοι της Μητρόπολης Μυτιλήνης».

- **Προτάσεις και εισηγήσεις** από τους Προέδρους Λεσβιακών Σωματείων Λεκανοπεδίου Αττικής.

Με το πέρας της συνεδρίασης, ο οικοδεσπότης κ. Βασίλης Παυλιδέλης παρέθεσε δείπνο προς τιμήν όλων των συμμετεχόντων στην κοινή συνεδρίαση.

[lesvosnews.net, 26/11/2013]

ΝΥΦΙΔΑ BEACH HOTEL

ΜΥΡΣΙΝΗ ΣΑΒΒΑΔΕΛΛΗ

ΝΥΦΙΔΑ ΠΟΛΙΧΝΙΟΥ - ΛΕΣΒΟΣ
ΤΗΛ.: 22520 - 41841, 41764, 42266
41 068, Fax: 22520 42266

ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Ενοικιάζονται γκαρσονιέρες επιπλωμένες με όλες τις ανέσεις και τηλέφωνο Πάνω στο κύμα στη Σκάλα Πολιχνίτου. Περιβάλλον οικογενειακό Για τους συγχωριανούς ειδικές τιμές Τηλ.:(22520) 41061 - 42365

ΤΑΒΕΡΝΑ «Ο ΣΠΥΡΟΣ»

(Σπύρος Τζιμής)

ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΥ 143, ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΗΛ. 210 9630195

Γιαλούρης Γεώργιος

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ-ΒΙΟΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Αιματολογικό - Βιοχημικό - Ορμονολογικό - Ανοσολογικό
- Καλλιέργειες - Έλεγχος γονιμότητας/στεριότητας - Προγεννητικός έλεγχος

Μ. ΑΣΙΑΣ 18, ΗΡΑΚΛΕΙΑ (ΕΝΑΝΤΙ ΚΕΝΤΡΟΥ ΥΓΕΙΑΣ)
ΤΗΛ. 23250 24522, ΚΙΝ. 6948 514963

Η Σκάλα Πολιχνίτου

Γράφει ο ΤΑΣΟΣ ΜΑΚΡΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

Η νέα χάραξη του δρόμου, η τρίτη, έγινε ανατολικότερα σε ακόμα πιο ομαλό τοπίο. Η εποχή μας και τα αυτοκίνητα έχουν τις δικές τους απαιτήσεις και τη δική τους λογική. Λίγο μακρύτερος, αλλά πολύ πιο εξυπηρετικός, ο καινούργιος δρόμος έκανε πανεύκολη την επίσκεψη των παραλιών της περιοχής μας, σε μια εποχή που δεν υπάρχει πια εμπορική και βιομηχανική διακίνηση.

Στο αριστερό μέρος του μικρού αλιευτικού λιμανιού της σημερινής Σκάλας υπάρχει ένας μικρός πλακόστρωτος δρόμος, λίγο ανηφορικός, που οδηγούσε παλιά στο σαπωνοποιείο του Λουκή και σήμερα στα εξοχικά, στα οποία μετασκευάστηκε το σαπωνοποιείο. Ακριβώς στην αρχή του δρόμου αυτού υπήρχε ένα πηγάδι, χτισμένο με μπινιά (ασβεστοκονίαμα). Το θυμάμαι ξεροπήγαδο, εγκαταλειμμένο, ίσως μετά την κατασκευή της βρύσης. Με τον ίδιο τρόπο χτισμένο υπάρχει και σήμερα ακόμα ένα άλλο πηγάδι, σχεδόν στο επίπεδο της θάλασσας, στο Σουλουμανέλ', κάτω απ' την εξοχική κατοικία του Ιγν. Κακάμπουρα. Υποθέτω μάλιστα πως αυτό το πηγάδι, που έχει ακόμα νερό, έδωσε το όνομα στην τοποθεσία. «Σου» στα τούρκικα σημαίνει νερό και «σου-λου» κάτι που είναι υγρό, που έχει νερό. Γίνεται λοιπόν ένας τουρκοελληνικός γλωσσικός συμφυρμός, του τούρκικου «σουλού» και του ελληνικού «λιμανιού», με παραγωγή το Σουλού- λιμάνι, Σουλουμάνι. Τα δυο αυτά πηγάδια συγκέντρωναν νερό, που ακόμα κατεβαίνει απ' τον Άγιο Λια σ' όλη τη βραχώδη ακτή και χύνεται ακριβώς στο ύψος της θάλασσας. Είναι όμως νερό βαρύ, που δύσκολα πίνεται, όπως και όλα τα πηγάδια της Σκάλας. Αυτό ανάγκασε σίγουρα τους τότε κατοίκους της Σκάλας να φέρουν το νερό απ' την πηγή Καρτσνά και να κάνουν τη βρύση, που μένει ανενεργή και παραμελημένη απ' τους εγκληματικά αδιάφορους κληρονόμους κάποιων εντυπωσιακά δραστήριων προγόνων.

Στη μαρμάρινη πρόσοψη της βρύσης διαβάζουμε:

1834 ΙΟΥΝΙΟΥ ΠΡΩΤΙ ΔΩΡΟΝ ΤΟΥ ΠΛΟΥ-
ΣΙΟ ΔΩΡΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΥ ΕΛΘΕΤΕ ΠΙΕΤΕ ΚΕ-
ΜΑΚΑΡΙΖΕΤΕ ΤΟΝ ΔΙΑΣΓΝΔΡΟΜΙΣ ΚΕ ΕΞΟ-
ΔΟΝ ΤΟΥ ΥΚΟΝΩΜΟΥ Χ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τα πηγάδια λοιπόν, που προαναφέραμε, ήταν πριν από το 1834 και έτσι οδηγούμαστε στο συμπέρασμα πως οι εμπορικές δραστηριότητες στη Σκάλα άρχισαν τον προηγούμενο τουλάχιστον αιώνα, όταν η οργανωμένη πειρατεία υποχώρησε και ο Πολιχνίτος άρχισε να μεγαλώνει και να αποκτά οικονομική δύναμη, όπως δείχνει και η ανοικοδόμηση της μεγάλης εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου (1805). Προγενέστερα αρχαιολογικά ευρήματα των βυζαντινών χρόνων δεν άκουσα να βρεθούν γύρω από το λιμάνι, αν και βρέθηκαν σε εκσκαφές θεμελίων.

Στους χρόνους που αναφερθήκαμε, 18ος και 19ος αιώνας, η Σκάλα δεν πρέπει να ήταν αξιό-

λογο αλιευτικό καταφύγιο, γιατί το λιμάνι δεν ήταν σίγουρο και γιατί ξέρουμε από διηγήσεις των παλιών ψαράδων πως το ρόλο αυτόν τον έπαιζε το Αμμούδι, στην είσοδο του Κόλπου. Η παραλία λοιπόν για την οποία συζητάμε πρέπει να χρησιμοποιήθηκε στην αρχή σαν «εμπορείο», σαν τόπος δηλαδή προσέγγισης εμπορικών πλοίων. Οι κλειστές αυτάρχεις κοινότητες άρχισαν σιγά - σιγά να ξανοίγονται κι αυτό, με τις τότε συνθήκες, μπορούσε να γίνει μόνο απ' τη θάλασσα. Οι δρόμοι για τροχοφόρα ήταν ανύπαρκτοι και η περιοχή του Πολιχνίτου περιβαλλόταν από θάλασσα και

από αδιαπέραστο πευκοδάσος. Η Σκάλα ήταν το πλησιέστερο σημείο επικοινωνίας με τον έξω κόσμο.

Λογικό φαίνεται ότι οι πρώτοι έμποροι θα προερχόταν από τον Πολιχνίτο. Αυτό μαρτυρούν και οι ιδιοκτησίες των παλιών κτηρίων της Σκάλας καθώς και των κτημάτων -οικοπέδων γύρω από τον οικισμό. Βρίσκουμε Σάκκηδες, Δεληγιάννηδες, Καββαδάδες, Κακαμπουράδες, Κουλαράδες, Κοστομοίρηδες, Σαραντιδίηδες. Ένα μεγάλο μέρος των ιδιοκτησιών της Σκάλας ανήκε στους Σάββηδες, οι οποίοι όμως κατά μαρτυρίες μελών της οικογένειας, αίρουν την καταγωγή τους από τα Παράκοιλα. Το στοιχείο τούτο έχει ιστορικό ενδιαφέρον.

Δυο αδέρφια από τα Παράκοιλα με το επίθετο Χατζηευστρατίου διαπεραιώθηκαν στη Σκάλα κι άρχισαν εμπορικές δουλειές. Ο ένας έμεινε με το πατρικό του όνομα κι άφησε πίσω του τον κλάδο των Χατζηστρατιδών του χωριού μας. Ο άλλος, που λεγόταν Σάββας, άφησε τον κλάδο των Σάββηδων. Αυτός ο τελευταίος, ο Σάββας, έμεινε στο χωριό και πηγαίνονταν με το γαϊδουράκι του στη Σκάλα κάθε μέρα, για να ανοίγει το μαγαζάκι-εμπορικό, που δημιούργησε στη Σκάλα. Εκείνο το μαγαζάκι στέκει ακόμα σα χάλασμα στο δρόμο προς τον Άγιο Γιάννη, δίπλα στο σπίτι του Στρατή Σαραντινίου. Το γαϊδάρό του τον έδενε εκεί κάπου, που είχε βρουλιές. Μια μέρα ο γαϊδαρος κατάφερε να ξεριζώσει τη βρουλιά που ήταν δεμένο το σκονί και αποκαλύφθηκε ο θησαυρός, που ήταν κρυμμένος. Από τότε ο Σάββας Χατζηευστρατίου έγινε ο πλούσιος του Πολιχνίτου και ο ιδιοκτήτης του κέντρου της Σκάλας κι άφησε πίσω του την οικογένεια των Σάββηδων με πολλά κλαδιά και παρακλάδια.

Η ιστορία αυτή μας δίνει δυο στοιχεία, που πρέπει να προσέξουμε. Πρώτα για το θησαυρό, που από τα αποτελέσματά του πρέπει να ήταν μεγάλος. Πώς βρέθηκε εκεί; Το πιο πιθανό βέβαια θα ήταν να είναι λεία πειρατική.

Δεν μπορεί να ήταν κρυμμένος από ντόπιο, γιατί κανένας απ' τους ντόπιους φτωχούς αγρότες και κτηνοτρόφους των μικροοικισμών δε θα είχε τη δυνατότητα να συγκεντρώσει τόσο χρυσάφι. Ο θησαυρός λοιπόν πρέπει να προερχόταν από αρπαγές σε μεγάλη κλίμακα απ' την περιοχή και να κρύφτηκε πρόχειρα και βιαστικά. Τέτοια μεγάλη πειρατεία ήταν του Πάλδα το 1445. Ο άρπαγας τον έκρυψε για να επιστρέψει κάποτε. Η ιστορία μοιάζει σαν όλες τις πειρατικές ιστορίες με κρυμμένους θησαυρούς και σε εμάς αφήνει την ανατριχίλα των άγριων εποχών, που έζησαν οι πρόγονοί μας.

Το δεύτερο στοιχείο που προσέχουμε είναι η βρουλιά που έδεσε ο Σάββας το γαϊδάρό του. Αφού ξέρουμε το μαγαζάκι του, τα βούρλα δε θα έπρεπε να είναι πολύ μακριά. Το τοπίο λοιπόν της Σκάλας, στα μισά περίπου του δέκατου ένατου αιώνα, πριν χτιστούν τα βιομηχανικά κτήρια, θα είχε μια άλλη όψη, διαφορετική από τη σημερινή. Εκεί που σήμερα είναι κτίσματα και οικόπεδα, θα ήταν αμμουδερές προσχώσεις με βούρλα και αλμυρά νερά, όπως ήταν μέχρι πριν λίγα χρόνια στην περιοχή πριν τον Συνοικισμό.

Η διαμόρφωση του χώρου σε οικισμό και λιμάνι με προβλήτες φαίνεται να έγινε στο δεύτερο μισό του δέκατου ένατου αιώνα. Τότε η τουρκική κυβέρνηση πήρε εκσυγχρονιστικά μέτρα για την ανόρθωση της οικονομίας της και εξίσωσε, τουλάχιστον οικονομικά, όλους τους υπηκόους της. Αυτό έδωσε ώθηση στους Έλληνες να κάνουν επενδύσεις και να μετατρέψουν σε ελάχιστο χρόνο τη Λέσβο σε βιομηχανικό νησί, με πρώτες ύλες τα προϊόντα απ' την ελιά. Αυτή την οικονομική άνθηση ακολούθησε και η Σκάλα. Χτίστηκαν τότε και λειτουργήσαν τρία σαπωνοποιεία, το μέγαρο και το ελαιοτριβείο του Καλιά Μπέη, το πυρηνοεργοστάσιο του Τραγάκη και πολλά εμπορικά κτήρια, που ακόμα μερικά μένουν μέχρι σήμερα όπως χτίστηκαν, άλλα γκρεμίστηκαν και μετατράπηκαν σε θερινές κατοικίες και καφενεία και άλλα χάσουν μισογκρεμισμένα, για να μαρτυρούν παλιές ιστορίες και οικονομικές δόξες.

Η οικονομική ακμή της Σκάλας κράτησε μέχρι το 1912, που ενσωματώθηκε το νησί στη μητέρα Ελλάδα. Η απελευθέρωση, το όνειρο των Μυτιληνίων, έφερε την οικονομική δυσπραγία, γιατί κόπηκαν οι γέφυρες με τη Μικρασιατική ακτή. Τότε μόνο κατάλαβε η Λέσβος πως ήταν νησί. Σταμάτησαν τα παιχνιλάκια απ' τη Σμύρνη, σταμάτησαν να λειτούργουν και τα σαπωνοποιεία στη Σκάλα. Τα εμπορικά έκλειναν ένα-ένα και τα κτήρια έμεναν εγκαταλειμμένα. Η εικόνα της παρακμής ολοκληρώθηκε μετά τον πόλεμο, που τα αυτοκίνητα πήραν τη δουλειά από τα κάρρα και τη διοχέτευσαν προς τη Μυτιλήνη. Η Σκάλα έμεινε ένα σκέτο ψαρολίμανο και τόπος παραθερισμού.

Το όνομα της Σκάλας είναι ένα στοιχείο διαφωτιστικό για την ιστορία του τόπου. Μας δείχνει πως το λιμάνι μας δεν πρέπει να είχε μακρά ζωή, γιατί διαφορετικά θα είχε παγιωθεί κάποιο όνομα, που δύσκολα αλλάζει. Από πολύ μικρός άκουγα τους γέροντες μας να

Γ' ΜΕΡΟΣ

χρησιμοποιούν το όνομα Γιαλός. Όταν έλεγαν θα πάμε στο Γιαλό, εννοούσαν τη Σκάλα. Αλλά αυτό δεν είναι όνομα, είναι προσηγορικό όλων των παραλιών. Θυμάμαι ακόμα πολύ καλά μερικούς γέροντες, να λένε «στα Μαγαζιά», εννοώντας πάλι τη Σκάλα. Και τούτο ήταν δηλωτικό της οικονομικής δραστηριότητας του τόπου. Ποτέ δεν άκουσα στην ομιλούμενη το όνομα Ελπίδα. Είναι γραμμένο σε έγγραφα, βιβλία και εγκυκλοπαίδειες, αλλά δεν επικράτησε στον προφορικό λόγο. Το όνομα Ελπίδα δόθηκε από τον Μητροπολίτη Κύριλλο το 1900 στα εγκαίνια του ναού του Αγίου Ιωάννου. Το ναό ανακαίνισε και μεγάλωσε ο παπά Λεβέντης χρησιμοποιώντας υλικό από την παλαιοχριστιανική βασιλική στο Βνάρ', την οποία προηγούμενως είχε λεηλατήσει και ο Καλιά Μπέης, για να χτίσει το μέγαρό του. Και στις δύο περιπτώσεις τα κομμάτια της παλιάς εκκλησίας φαίνονται εντοιχισμένα στα δυο κτίσματα.

Το όνομα της Σκάλας, που επικράτησε, δόθηκε αργότερα με την απελευθέρωση του νησιού, όταν γραμματικοί της δημοσίας διοικήσης έφθασαν από την παλιά Ελλάδα και βάπτισαν στα χαρτιά τους όλα τα επίπεια των μεσογειακών χωριών σε Σκάλες. Έτσι το λιμάνι μας απέκτησε πρόσφατα το όνομά του, δηλωτικό τη χρήσης του, τότε ακριβώς που ο ρόλος του αυτός έμπαινε σε αχρηστία. Το όνομα επικράτησε, γιατί ο τόπος δεν είχε ουσιαστικά όνομα. Αυτό και μόνο νομίζω πως είναι αρκετό να φανερώσει πως η Σκάλα δεν υπήρξε ποτέ οικισμός με μόνιμους κατοίκους, ούτε στην εποχή της μεγάλης οικονομικής της ακμής, γιατί κοντά στα παλιά εμπορικά και βιομηχανικά κτήρια δεν βρίσκουμε κατοικίες. Οι εργαζόμενοι πηγαίνονταν στο χωριό. Και οι ψαράδες ακόμα δεν ήταν ποτέ μόνιμοι κάτοικοι της Σκάλας.

Η εθνική συμφορά του 1922 έφερε τους πρόσφυγες ψαράδες στη Σκάλα και οι αρχές τούς εγκατέστησαν προσωρινά στη «σπιταρόνα» του καλιά Μπέη. Η αναζήτηση οικοπέδου για να κτιστεί ο Συνοικισμός προσέκρουσε στον τοπικό ρατσισμό. Οι «τουρκομερίτες» ρίχτηκαν τότε σε ένα βάλλο, όπου χτίστηκαν τα προσφυγικά. Ήταν οι πρώτοι μόνιμοι κάτοικοι της Σκάλας.

Μεταπολεμικά άρχισε η ανοικοδόμηση της περιοχής, τα χωράφια έγιναν οικόπεδα, στα οικόπεδα χτίστηκαν παραθεριστικές κατοικίες, στα παραθαλάσσια καφενεία και κέντρα και το λιμάνι έγινε αλιευτικό καταφύγιο. Παλιά κτήρια και χαλάσματα περιμένουν την απομάκρυνσή τους, για να χαθεί κάθε ίχνος της παλιάς οικονομικής ευρωστίας της Σκάλας, που λεγόταν κάποτε Μαγαζιά και τροφοδοτούσε όλα τα γύρω χωριά με εμπορεύματα, που τα έφερναν από τη θάλασσα τα καΐκια.

ΤΕΛΟΣ

Μαρία Κοπελιά - Τσολάκη Ειδική Παθολόγος

Υπ. Διδάκτωρ Ιατρ. Σχολής Παν. Αθηνών
Παθολόγος Γ' Παθολ. Κλιν. Νοσ. ΥΓΕΙΑ
ΝΟΣ. ΥΓΕΙΑ: ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ 4, ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΗΛ. 210 6867119 Κιν.: 6937 574793

Αχείμαστος Κωνσταντίνος
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
UNIVERSITA LA SAPIENZA DI ROMA
8ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 13, ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΤΗΛ. 22510 22423, 6972829486
e-mail: acheimastos@teemail.gr

ΜΑΡΙΝΑ Θ. ΤΟΥΝΤΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Πτυχιούχος Νομικής Σχολής
Πανεπιστημίου Αθηνών
Σουφλίου 9, Αθήνα, Τ.Κ. 11527
ΤΗΛ: 210 7708451, ΚΙΝ: 6972 892918
e-mail: marinatounta@yahoo.gr

Ηλίας Ι. Τσολάκης
Ειδικός Καρδιολόγος
Διδάκτωρ Ιατρ. Σχολής Παν. Αθηνών
Επιμελητής Β' & Γ' Καρδιολογικής Κλιν.
ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΙΑΤΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΩΝ :
ΔΙΣΤΟΜΟΥ 5-7, ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΗΛ. 210 6198100 εσωτ.2597, 210
6862157, Κιν.: 6944 269977

ΚΕΝΤΡΟ ΑΚΤΙΝΟΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΗΣ
& ΥΠΕΡΗΧΩΝ
Γ. Βουμβάκης - Π. Χαχάλης
(8-12 π.μ. - 5-8.30 μ.μ.)
Π. Τσαλδάρη 19 & Καλαμών 1
Περιστερί, Τηλ.: 210 57.55.444

Αισθητικές Αποκαταστάσεις
Λεύκανση Δοντιών
ΠΕΛΗ Γ. ΓΕΩΡΓΗ D.M.D
Αισθητική Οδοντιατρική
Tufts University of Boston USA
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ 20, ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΤΗΛ. 210 6913631

• Μελέτες • Επιβλέψεις Οικοδομών
ΣΤΕΛΛΑ Γ. ΣΤΑΥΡΙΝΟΥ
Διπλ. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Αποφ. Πανεπιστημίου Πατρών
ΑΝΩ ΧΑΛΙΚΑΣ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Τηλ. 22510 48021, Κιν. 6942 971844

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
Δερματολόγος - Αφροδισιολόγος
τ. ιατρός Νοσ. Α. Συγγρός
ΔΙΑΘΕΡΜΟΠΗΞΙΑ - ΧΗΜΙΚΑ PEELING
Μεγ. Αλεξάνδρου 10 - Δάφνη - Πλ. Καλογρήρων
Τηλ. Ιατρ. 2109765200, Οικ. 210 9352363
κιν. 6936 735600 - ΔΕΧΕΤΑΙ ΜΕ ΡΑΝΤΕΒΟΥ

ΑΛΙΚΗ ΤΖΙΜΑ-ΚΑΤΑΤΡΙΩΤΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Ιπποκράτους & Καλλιδρόμιου 6,
Αθήνα 114 72.
Τηλ. 210 33303151, 3390041-2,
Fax:2103303171 • Κιν. 6974430581

ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ - ΚΑΦΕ - ΟΥΖΕΡΙ

«Γιώτης»

ΑΝΟΙΚΤΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

ΝΥΦΙΔΑ, ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΣ

ΤΗΛ. 22520 41329, ΚΙΝ. 6977 653949

SUNDAY'S GASTRONOMY CATERING

Χαρίλαος Κατρακάζας Executive Chef

Κινητό: 6944885536

ΑΦΟΙ ΣΤΕΝΙΩΤΗ Ο.Ε. • Ιωλκού & Μαγνησίας 51
Αχαρνές, Τ.Κ. 136 71

Τηλ: 210 8540444, 210 2448707

Φαξ: 210 8540434

e-mail: sundayscatering@gmail.com

Ιστοσελίδα: http://www.sundayscatering.gr

Ταξιδεύοντας με τον Σύλλογό μας

Εκδρομή σε Αρκαδία & Αργολίδα (23-24 /11/2013)

Της
ΜΑΙΡΗΣ
ΜΟΥΖΑ-ΧΙΩΤΟΥ

Η Ελλάδα έχει υπέροχους προορισμούς και εμείς σαν σύλλογος προσπαθούμε να επισκεφτούμε όσους περισσότερους μπορούμε. Βέβαια μέσα σ' ένα διήμερο τί να πρωτοδεί κανείς. Σε πολλά μέρη ίσως να έχουμε πάει και ξαναπάει μόνοι μας ή με το σύλλογο, αλλά αυτό δεν έχει και τόση σημασία. Πάντα κάτι καινούργιο μαθαίνεις. Σημασία έχει ότι βρισκόμαστε ανά-

του Μαλεβού έγινε σιγά-σιγά Παναγία Μαλεβή ή απλά Μαλεβή. Είναι αφιερωμένο στην Παναγία και γιορτάζει στις 23 Αυγούστου. Το καθολικό της Μονής είναι μικρός μονόκλιτος σταυροεπίστεγος και με τρούλο που περιέχει την εικόνα της Παναγίας.

Η θαυματουργή εικόνα είναι από τις 70 εικόνες που ζωγράφισε ο Ευαγγελιστής Λουκάς και την έφεραν κάτοικοι του Αγίου

είναι ο «Πύργος του Αγά» του 18ου αιώνα, μια οχυρή κατοικία, με δύο ορόφους, και πολεμίστρες στις γωνίες.

Μετά το φαγητό και τη σύντομη γνωριμία μας με το χωριό, φύγαμε για τη Τρίπολη όπου θα μας φιλοξενούσε για να ξεκουρα-

Η όμορφη παρέα μας στην πλατεία του Ναυπλίου

μεσα σε συγχωριανούς που έχουμε καιρό να τους δούμε και η κουβέντα δε λέει να τελειώσει. Άλλωστε η «αφλουγή» κάνει καλό στην υγεία.

Ξεκινήσαμε λοιπόν το πρωί του Σαββάτου (23/11/2013) από το γνωστό σημείο και κατευθυνθήκαμε προς την Πελοπόννησο. Είναι αλήθεια ότι είναι από τους πιο κοντινούς προορισμούς και την προτιμάμε.

Μετά από μια σύντομη στάση για καφέ στο Αρτεμίσιο, ανεβήκαμε τον Πάρνωνα να επισκεφτούμε το Μοναστήρι της Μαλεβής, κτισμένο σε υψόμετρο 950 μ. και περιβάλλεται από ένα δάσος μιας σπάνιας ποικιλίας δενδροκέδρου. Το πρώτο μοναστήρι χτίστηκε το 717 μ.Χ. στην τοποθεσία Καναλόνι, κοντά στην κορυφή του Μαλεβού. Έτσι η Παναγία

Όρους που ήρθαν και κατοίκησαν στην Κυνουρία.

Δίπλα στην Μονή βρίσκεται μια όμορφη μικρή εκκλησία του οσίου Νείλου που μόνασε στην προηγούμενη θέση της Μονής, πριν φύγει για το Άγιο Όρος.

Στο δρόμο για το Άστρος και μόλις 5 χλμ από το μοναστήρι, βρίσκεται το χωριό Άγιος Πέτρος. Χτισμένο σε μια καταπράσινη πλαγιά του Πάρνωνα, γεμάτη καστανιές, μηλιές, πλάτανους, αγλαδιές, κερασιές κ.α. βάση για τις παραδοσιακές λιχουδιές της περιοχής. Αρκετοί από μας τιμήσαμε τα παραδοσιακά προϊόντα, που τα περισσότερα είναι με βάση το κάστανι.

Στη μεγάλη πλατεία δεσπόζει η εκκλησία των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου. Λίγα μέτρα μακρύτερα από την πλατεία, υπάρχει το πέτρινο σχολείο του χωριού, ένα πραγματικό μνημείο αρχιτεκτονικής της εποχής του. Επίσης μια θολωτή κρήνη με εντοιχισμένη επιγραφή και εγχάρρακτη διακόσμηση. Το σημαντικότερο όμως μνημείο του χωριού

στούμε για το βραδινό γλέντι που έγινε με πολύ κέφι που ενθουσίασε και τον ξενοδόχο που μας είπε πως είχε να δει πολύ καιρό τέτοιο γλέντι.

Το πρωί της Κυριακής ξεκινήσαμε για το Ναύπλιο, με τη συνοδεία βροχής. Δυστυχώς ο καιρός δεν μας επέτρεψε να ολοκληρώσουμε το πρόγραμμά μας που ήταν επίσκεψη στον αρχαιολογικό χώρο της Τίρυνθας και στο Παλαμίδι, το φημισμένο κάστρο του Ναυπλίου.

Κάναμε μόνο μια βόλτα στην πρώτη πρωτεύουσα του νεοσύστατου ελληνικού κράτους που εκείνη την ημέρα γιόρταζε την απελευθέρωσή της από τους Τούρκους τον Νοέμβριο του 1822. Και μετά πήραμε τον δρόμο της επιστροφής.

Ελπίζουμε να κάνουμε μια μονοήμερη εκδρομή σύντομα ώστε να δούμε αυτά που δεν μας επέτρεψε η βροχή να επισκεφτούμε.

Ο σεφ μας προτείνει

ΤΑ «ΓΕΜΑΤΑ» & ΤΟ «ΘΑΣΙΟ»

Η εικόνα του χωριού μας, του αγαπημένου μας Πολιχνίτου, όλες τις εποχές του χρόνου είναι όμορφη. Από τον Φλεβάρη όμως με τις αμυγδαλιές ανθισμένες τριγύρω του μοιάζει μ' ολάνθιστο μπουκέτο που σε ξεκουράζει όταν τ' αντικρίζεις από την Αγία Τριάδα.

Αυτές οι μυγδαλιές πρόσφεραν και προσφέρουν -εκτός απ' την ομορφιά τους- και τα νόστιμα μύγδαλά τους, απαραίτητα σε κάθε σπίτι για τη παρασκευή γλυκών.

Για τα γλυκά τους βέβαια ήταν φημισμένες οι Πολιχνιτίσες νοικοκυρές. Τα πρόσεχαν και τα καλοέφτιαχναν με πολύ μεράκι. Ιδιαίτερη όμως φροντίδα έδειχναν όταν θα τα πήγαιναν στην αρραβώνα. Την πρώτη θέση στη περίπτωση αυτή είχαν τα αμύγδαλα, με τα οποία έφτιαχναν τον μπακλαβά (τη γαμπρίτσια τη μπακλαβού, όπως έλεγαν) τα γεμάτα και τους εργολάβους.

Αυτή τη φορά θα σας δώσω την αυθεντική συνταγή για τα «γεμάτα» του Πολιχνίτου που είναι μοναδικά σε γεύση και άρωμα.

Η συνταγή είναι της κυρίας Αικατερίνης Κάγκαλη κι αν την ακολουθήσετε πιστά, θα έχετε ένα πολύ καλό αποτέλεσμα.

ΓΕΜΑΤΑ ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ

Τα υλικά που θα χρειαστούμε είναι τα εξής:

- 1 κιλό ψίχα αμυγδάλου
- 3-4 κουταλιές σουπας λεμόνι
- ½ φλιτ. του καφέ ανθόνερο
- 3 φλιτ. του τσαγιού κοφτά ζάχαρη
- 1 φλιτ. του καφέ περίπου σουμάδα
- 2-3 βανίλιες για άρωμα
- 1 και ½ πακέτο άχνη

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Τρίβουμε λίγα-λίγα τα ασπρισμένα αμύγδαλα στο πολυμίξερ ψιλά

Ανακατεύουμε μαζί με τα τριμμένα αμύγδαλα τη ζάχαρη, αρκετά καλά ώστε να γίνουν ένα ομοιογενές μείγμα.

Τρίβουμε για δεύτερη φορά στο πολυμίξερ λίγο-λίγο το μείγμα πολύ καλά και το βάζουμε στη λεκάνη που θα το ζυμώσουμε

Προσθέτουμε στο τριμμένο μείγμα τις βανίλιες, το λεμόνι και τη σουμάδα, και τα ανακατεύουμε καλά

Τα ζυμώνουμε ρίχνοντας λίγο-λίγο το αν-

θόνερο (αν δούμε ότι η ζύμη μας δεν ενώνει, προσθέτουμε λίγη σουμάδα ακόμη και λίγο ανθόνερο).

Τα πλάθουμε προσεκτικά σε σχήμα αχλαδιού με μια μικρή λακουβίτσα στο κάτω μέρος

Την ώρα που τα πλάθουμε τα βάζουμε σε ένα ταψί μέσα στο οποίο έχουμε βάλει άχνη. Τα περνάμε μέσα στην άχνη ένα-ένα και τα βάζουμε πάλι σ' ένα άλλο ταψί ή δίσκο με άχνη (αυτή η διαδικασία γίνεται ταυτόχρονα).

Τα αφήνουμε για λίγες ώρες και τα ξαναπερνάμε με τον ίδιο τρόπο μέσα στην άχνη τουλάχιστον δύο φορές το εικοσιτετράωρο μέχρι να κρατήσουν την ασπράδα τους.

Μετά από δύο μέρες είναι έτοιμα. Το χειμώνα, λόγω της χαμηλής θερμοκρασίας, χρειάζονται τρεις ημέρες για να στεγνώσουν.

ΘΑΣΙΟ

Με τα αμύγδαλα επίσης έφτιαχναν ένα πολύ καλό και δυναμωτικό ρόφημα. Το έδιναν στις λεγόμενες μετά την τρίτη μέρα του τοκετού και γενικά το θεωρούσαν τονωτικό για δύσκολες περιπτώσεις ανθρώπων εξαντλημένων. Αυτό ήταν το περίφημο ΘΑΣΙΟ.

Για να το φτιάξουμε χρειαζόμαστε:

- 1 ποτήρι αμύγδαλα αλεσμένα ψιλά
- 3 ποτήρια νερό
- 2-3 κουταλιές σουπας ζάχαρη
- 2 κουκουτσια μαστίχα ή μια βανίλια ή και τα δύο μαζί
- 1 κουταλιά σουπας αλεύρι ή άνθος αραβοσίτου

Παρασκευή ροφήματος

Σε μια μέτρια κασαρόλα βάζουμε τα τριμμένα αμύγδαλα με 1 ή 2 ποτήρια νερό και τα ανακατεύουμε καλά μέχρι να ενωθούν (να γίνει ένας χυλός).

Μετά βάζουμε το υπόλοιπο νερό και τα άλλα υλικά και τα ανακατεύουμε σε μέτρια φωτιά μέχρι να πάρει το μείγμα 2-3 βράσεις.

Το ρόφημά μας είναι έτοιμο για σερβίρισμα.

ΚΑΛΗ ΣΑΣ ΟΡΕΞΗ

Η παραπάνω συνταγές υπόκεινται σε πνευματικά δικαιώματα.

ΚΑΤΡΑΚΑΖΑΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ
EXECUTIVE CHEF
SUNDAYS CATERING

Σύμβουλος
Ασφαλίσεων

MARIA ΘΕΟΔΩΡΗ-ΣΑΛΑΒΟΥ

ΤΖ. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ 1 (έναντι Τελωνείου) ΜΥΤΙΛΗΝΗ
2ος όροφος

Υψηλής ποιότητας ασφαλιστικά προϊόντα
από αξιόπιστες εταιρείες
στο μικρότερο δυνατό κόστος.

τηλ. 22510 46611, 6978 091235
fax: 22510 46622
email: m.theodori@yahoo.gr

ΤΑΒΕΡΝΑ

«Ο ΒΑΣΙΛΗΣ»

Ψητά στα κάρβουνα - Λαχταριστές
σουβλές & σπιτικές σπεσιαλιτέ!

Ανετο πάρκινγκ, καταπράσινος κήπος,
παιδότοπος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΟΥΡΟΣ

Λεωφόρος Μαραθώνος 26, Μάτι ΑΤΤΙΚΗΣ
Τηλ. 2294075666, 6942661038

TAXI ΚΡΗΤΙΚΟΣ

Κρητικός Γιώργος
τηλ. 6944 648899, 22520 41000
ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΣ ΛΕΣΒΟΥ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

• Παραθαλάσσιο οικόπεδο 550 τ.μ εντός σχεδίου άρτιο και οικοδομήσιμο. Απόσταση από τη θάλασσα 200 μ, στη Νυφίδα Πολιχνίτου.
• Αγροτεμάχιο 3,5 στρέμματα με ελιές. Απόσταση 5 χιλιόμετρα από τη θάλασσα, στα Δροκοπιά Πολιχνίτου. Τηλ.210-9525458 κιν.6939160425 κ. Σαπφώ Σπυρέλλη Περικλέους 43 Καλλιθέα Τ.Κ.17673

Παλαιολόγος Π. Παλαιολόγος
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΚΑΝΙΓΓΟΣ 10, 7ος όροφος, Αθήνα
Τηλ/fax: 210 3813828
Κιν. 6936 630243
e-mail: paleo_paleo@yahoo.gr

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Πωλείται αγρόκτημα 2,5 στρεμμάτων με πηγάδι, στη θέση Αρά στη Σκάλα Πολιχνίτου.

Πληροφορίες: Μάγρας Ιωάννης, 6973 604823. 2102718550, /2779360, / 52863767.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΟΙΡΑΣΓΕΝΤΗ
Χειρουργός - Οφθαλμίατρος

Λ. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ 19 - ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ - Γραφείο 12
ΩΡΑΙΟΚΑΣΤΡΟ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΗΛ.: 2310 695065 • FAX: 2310 447354
Κιν. 69 6623181 • E-mail: sandk@otenet.gr

ΞΥΛΟ & ΤΕΧΝΗ

ΚΟΥΣΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ & ΥΙΟΣ

ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ • ΕΠΙΠΛΑ ΜΠΑΝΙΟΥ • ΝΤΟΥΛΑΠΕΣ
• ΠΟΡΤΕΣ • ΠΑΡΑΘΥΡΑ • ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ • ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Σουλίου 16 Αγ. Δημήτριος, 17342 Αθήνα
• Τηλ. 210 9756231, 210 9757428
Fax: 210 9731220, κιν. 6945 8559896

ΚΕΝΤΡΟ ΑΚΤΙΝΟΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΗΣ & ΥΠΕΡΗΧΩΝ

Γ. Βουμβάκης - Π. Χαχάλης

(8 - 12 π.μ. - 5 - 8.30 μ.μ.)

Π. Τσαλδάρη 19 & Καλαμών 1 • Περιστέρι
Τηλ.: 210 57-55-444

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΤΑΞΕΙΔΗΣ
Πολιχνίτος Λέσβου

Εξυπηρέτηση καθ' όλο το 24ωρο
Τηλ Γραφείου.: 22520 42002
Αθηνών: 210 9768835
Κιν. 6944 330572, 6948 530118

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ
ΚΤΙΡΙΩΝ - ΓΡΑΦΕΙΩΝ &
ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΩΝ ΧΩΡΩΝ

Χρήστος Φράγκος

ΤΗΛ. 210 577 43 63
Κιν.: 6948 538 615,
6940 115483

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ του Τάσου Μακρή

Ζει στου ξουνουστσιέπαστου του γκόσμου

Είναι εύλογη και δικαιολογημένη η περιέργειά μας για τον τρόπο που σκέπτονταν οι πρόγονοί μας και για τις ομοιότητες ή διαφοροποιήσεις με τις σκέψεις ημών, των σημερινών. Οι παροιμιώδεις φράσεις είναι ό,τι χρειαζόμαστε για να δώσουν απαντήσεις σε τέτοιου είδους απορίες. Η φράση του τίτλου είναι μια από τις λαλίστατες, φτάνει να κατανοήσουμε τη μεταφορική της σημασία.

«Ξουνουστσιέπαστους» σημαίνει ξεσκέπαστος. Ο κόσμος λοιπόν για τους προγόνους μας χωριζόταν σε δυο μέρη. Είχαν έναν σκεπασμένο κόσμο και έναν ξεσκέπαστο. Μεταφορικά ο σκεπασμένος κόσμος ήταν ο κόσμος της ψευτιάς και της υποκρισίας, της φτιασιδωμένης πραγματικότητας, της ψευτικής εικόνας. Ο ξεσκέπαστος βέβαια ήταν το αντίθετο, ήταν ο κόσμος της ειλικρίνειας, ο κόσμος της αλήθειας. Ο χωρισμός και οι εικόνες των δύο κόσμων είναι μια πολύ ευφάνταστη και σχεδόν ποιητική σύλληψη, ένα καλό δείγμα του καλλιεπή, παροιμιώδη λόγου των προγόνων μας.

Ο τρόπος διατύπωσης της φράσης, πέραν των φιλολογικών χαρακτηριστικών της, εμπεριέχει και άλλες αξιοπρόσεκτες πληροφορίες. Είναι

ευδιάκριτη η έκκληση από την ύπαρξη του δεύτερου κόσμου, ή καλύτερα από την ύπαρξη ατόμων που καταφέρνουν να ζουν σ' αυτόν τον κόσμο. Η λέξη ξεσκέπαστος, νοηματικά, δεν διαφοροποιείται από την έννοια γυμνός. Είναι σαν τη γυμνή αλήθεια, που σπανίζει, και μάλλον δεν μπορεί να σταθεί μόνη της στον κόσμο, αφού όλοι ξέρουμε πως, «του ψέμα είναι στύλους στ'ν αλήθεια». Αυτός είναι και ο λόγος της έκκληξης και γι' αυτό φαίνεται μέσα στη φράση η διάθεση συγκαταβατικής αποδοχής του ειλικρινή ατόμου: κάτι σαν ελαφριά ειρωνεία, κάτι σαν την αύρα που εκπέμπει η καταπληκτική λέξη της ντοπιολαλιάς μας, η μετοχή «ξλουμένους», κάτι σαν τη σημασία της λέξης «αιθεροβόμων». Έτσι ο «ξουνουστσιέπαστους» κόσμος μοιάζει σαν μια ιδεατή σφαίρα, ενώ ο πραγματικός μας κόσμος είναι αυτός της συγκάλυψης, του ψεύδους, της ανειλικρίνειας, του συσκοτισμού και μέσα σ' αυτόν ο αφελής ξουνουστσιέπαστους φαίνεται να μην έχει ελπίδα επιβίωσης.

Ο πειρασμός της σύγκρισης με το σημερινό μας κόσμο έρχεται αναπόφευκτα. Και μένουμε έκπληκτοι γιατί φανταζόμασταν τους παλιούς μας ανθρώπους σαν άκακα αγαθά πλάσματα σε σύγκριση με τις σημερινές πονηρές και διεφθαρμένες κοινωνίες, τις οποίες αποδοκιμάζουμε. Πληροφορούμαστε λοιπόν απ' την παροιμιώδη μεταφορική φράση που μας άφησαν οι παπούδες μας πως ο άνθρωπος ήταν πάν-

τα πονηρός, πάντα ψεύτης, ανειλικρινής, και απόφευγε συστηματικά το φως της αλήθειας. Αυτό το φως ήταν τόσο σπάνιο που αν καμιά φορά κάπου βρισκόταν, προκαλούσε έκπληξη και συγκαταβατική θυμηδία. Η διατύπωση της φράσης και ο τρόπος της μεταφορικής δόμησής της, δείχνει πως και οι πρόγονοί μας αποδοκίμαζαν την ηθική συσκότιση της συμπεριφοράς τους, αλλά δεν διακρίνεται διάθεση αλλαγής πορείας. Οι άνθρωποι δε διορθώνονται τόσο εύκολα. Ο πολιτισμός δεν καλύτερεύει τους ανθρώπους, δεν τους κάνει πιο ήμερους, πιο ηθικούς. Οι έννοιες «ανθρωπιά» και «ανθρωπισμός» ίσως να είναι μόνο ευσεβής πόθος και να πετυχαίνεται η πραγμάτωσή τους σε κάποιον ιδεατό «ξουνουστσιέπαστου κόσμου».

Μετά απ' αυτές τις σκέψεις, είναι λογικό να διερωτώμαστε: Ποιος ήταν ο σκοπός αυτής της μεταφορικής διατύπωσης και γιατί οι επόμενες γενιές την κράτησαν και τη μεταβίβασαν; Ο σκοπός δεν νομίζω πως είναι δυσδιάκριτος. Οι άνθρωποι από την εποχή των πρωτόπλαστων ήταν διχασμένες προσωπικότητες. Ήταν λάτρες του καλού και επιρρεπείς στο κακό. Μετρημένοι και καταγεγραμμένοι οι θεράποντες της αλήθειας και αμέτρητοι οι υπόλοιποι της συσκοτισμένης ανειλικρίνειας. Αυτή την πραγματικότητα κατέγραψε επιτυχέστατα το μικροκείμενο της μεταφορικής φράσης των προγόνων μας.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΝΑΜΝΗΣΗ

Το Μοναστηράκι

Το Μοναστηράκι είναι μια περιοχή όπου είχαμε ένα λιουτόπι. Το καλοκαίρι γύρω στο '52, πήρα την εντολή από τον πατέρα μου να φορτώσω τον γαϊδάρο μας με δυο τσουβάλια κοπριά από τον Ξερόκαμπο, για να το κουράφω. Έτσι κι έγινε. Το πρωί τα φορτώσαμε ξεκινώντας και μέσα από τη Γρύπα ανηφόριζα για το Μοναστηράκι. Ο δρόμος στενός (σήμερα ασφαλτός). Στα Τσουκτίζματα (όνομα κι αυτό!) στροφή δεξιά κλέβοντας τσί κανε ψτάλ, φτάνοντας, ξεφόρτωσαν τον όνο, τον έδεσα να βοσκήσει και εγώ τάχα δίψασα. Αφού πέρασα το κτήμα του Χριστοφοράκη, πήγα στο πηγάδι, ανέσυρα μι του

κιντέλ τσί είπια δροσερό νερό. Ελα που ήταν μοναξιά και μου γυάλισαν τα μεγάλα ρόδια. Γέμισα τον κόρφο μου και τρεχάτος την ανηφόρα. Αφού έφαγα τα μισά, ξεκίνησα για τον Ξερόκαμπο. Στο δρόμο σκέφτηκα αν πάω τα ρόδια στο σπίτι, τι θα πω στον πατέρα μου, που τα έκλεψα; Τότε στο δρόμο έκατσα και τα έφαγα όλα και έτσι μου πέρασε και η πείνα.

Οι ροδιές ήταν μιας γριούλας αδύνατης που έμενε στο στενό απέναντι από τον καθηγητή Παναγιωτόπουλο και μάλλον την έλεγαν «Μπεκλέ».

Υ.Γ. Μικρός μεν αλλά διαολάκος, μερικοί παππούδες με έλεγαν «σπίρτο».

Γεώργιος Σταματέλλης

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ - ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ-ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ

ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ-ΓΡΑΦΕΙΩΝ-ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Εξειδικευμένα συνεργεία όλων των ειδικοτήτων

ΑΡΙΣΤΕΣ ΤΙΜΕΣ-ΕΓΓΥΗΝΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Καλέστε μας στο χώρο σας χωρίς επιβάρυνση, να σας δείξουμε τις ιδέες μας.

ΕΔΡΑ ΑΘΗΝΑ-ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΑ

ΤΗΛ. 6997973137, 6939030315

κ. ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΔΕΛΛΗΣ

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Π. ΣΑΧΑΝΑΣ
ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

• Επιμελητής Ιατρικού Αθηνών
- Κλινική Ψυχικού

• Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών
ΙΑΤΡΕΙΟ: Α.ΠΕΝΤΕΛΗΣ 7 & ΠΑΠΑΓΟΥ 3
ΧΑΛΑΝΔΡΙ (3ος όροφος)

ΤΗΛ: 2106820202, 6974390445
email: ssachanas@gmail.com

πωλείται οικόπεδο

Πωλείται οικόπεδο εντός σχεδίου, άρτιο, πλήρες οικοδομήσιμο, με εμβαδό 1892τμ. Βρίσκεται στη περιοχή Καρδώνα Δήμου Πολιχνίτου. Είναι διαμπερές και έχει πρόσβαση από την εθν. οδό και από το δρόμο του πρώην αγάλματος. Τιμή 70.000 ευρώ.
Τηλ. Επικοινωνίας: 6980452549, 2121007745.

ΑΞΕΧΑΣΤΟΙ ΠΟΛΙΧΝΙΑΤΕΣ

Η σοφή κυρά-Μυρσίνη

Γράφει η ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ-ΝΙΚΕΛΛΗ

Εκτός από τους συγγενείς και τους φίλους, ο καθένας από εμάς δένεται και θυμάται και τους γείτονές του. Άνθρωποι της διπλανής πόρτας με τα ίδια πάνω-κάτω προβλήματα, τις ίδιες ανάγκες, τις ίδιες μικροχαρές. «Γείτονα έχεις, Θεό έχεις» έλεγαν, γιατί στη χαρά και στη λύπη σου, είναι αυτός που ανοίγει πρώτος την πόρτα. Μετά καταφθάνουν συγγενείς και φίλοι.

Έτσι μας διδάσκει ο Ησίοδος: «Να καλείς σε τραπέζι αυτόν που σ' αγαπά και ν' αφήνεις στην άκρη τον εχθρό σου. Κι εκείνον που κάθεται κοντά σου να καλείς. Γιατί, αν σου τύχει καμιά ανάγκη στον τόπο, οι γείτονες γυμνοί θα τρέξουνε, ενώ οι συγγενείς θα μένουν πρώτα να ντυθούνε. Ο κακός γείτονας είναι μεγάλη συμφορά, ενώ ο καλός είναι μεγάλος θησαυρός. Έχει μεγάλη τύχη αυτός που έχει καλό γείτονα».

Πράγματι, τυχεροί αυτοί που έχουν καλούς γείτονες γιατί: «Ο κακός χρόνος περνά, φεύγει ο κακός γείτονας όμως, όχι». Έτσι τυχερή αισθάνομαι κι εγώ γιατί και στο χωριό και στη Σκάλα είχαμε καλούς γείτονες. Ξεχωρίζω ιδιαίτερα την κυρά-Μυρσίνη, για τη θυμοσοφία της.

Δεν την ήξερα από κοριτσάκι. Τη γνώρισα όταν ήμουν γυμνασιόκοριτσο, έτσι μπορούσα να κρίνω καλύτερα κάποια πράγματα.

Ήταν χαροκαμένη, αλλά το χαμόγελο ποτέ δεν έλειπε από τα χείλη της. Είχε περάσει πολλά -όπως έλεγε η ίδια- αλλά φύσει αισιόδοξος άνθρωπος «θα περάσει και τούτο, αύριο θα είναι μια καινούργια, καλύτερη μέρα» ήτα το μότο της σε όλα τα προβλήματα. Το καφεδάκι μαζί της -τετ α τετ στη Σκάλα- γιατί ήταν καλοκαιρινή γειτόνισσα, ήταν μεγάλη απόλαυση για μένα. Ρουφούσα κάθε λέξη της. Κρεμόμουν από τα χείλη της.

Με συμβούλευε και η μητέρα μου, αλλά εκείνη είχε έναν μοναδικό, δικό της τρόπο να σε συμβουλεύει. Όταν με έβλεπε να μαγειρεύω το καλοκαίρι λαδερά και να ρίχνω πραγματικά πολύ λάδι, «λίγο-λίγο το λαδάκι κι είναι ο χρόνος πηγαδάκι» μου έλεγε. Βλέποντας πάλι ένα σωρό παιδικά ρουχαλάκια -βαλάδια, τα έλεγε- ερχόταν στα χείλη της η συμβουλή: «ό,τι φάνε τα μουρά είναι χαλάλι, ό,τι φοράνε είναι χαράμι», εννοώντας ότι τα παιδιά μεγαλώνουν πολύ γρήγορα και τα φετινά ρούχα, το ερχόμενο καλοκαίρι, θα είναι άχρηστα.

Όταν έχασα τη μητέρα μου, εκτός από μεγάλο πόνο και θλίψη, ήταν για μένα μεγάλη απώλεια ο χαμός της.

Ήταν νέα και καθ' ομολογία όλων πολύ νοικοκυρά. Πηγαίναμε το καλοκαίρι στο χωριό κι όλα ήταν στα χέρια μας. Δεν ήξερε τί να κάνει για να μας περιποιηθεί. Όταν έφτυγε, λοιπόν, έμεινα μόνη με πέντε άντρες -όπως συνηθίζουν να λένε στο χωριό- τον μπαμπά μου, τον άντρα μου και τα τρία αγόρια μου. Με έβλεπε η κυρά-Μυρσίνη να τρέχω ασταμάτητα για να προλάβω τις δουλειές -αν και ο σύζυγος με βοηθούσε- και «είσι μουρέλ μισουπέλαγα τώρα» μου έλεγε. Και ήρθε πάλι η συμβουλή να με φωτίσει: «Ακσι, κουρούδαμ, να σι πω: όσο βοηθάει η νύχτα και η αυγή, ούτε μάνα ούτε αδερφή». Και πράγματι, ακολουθώντας τη συμβουλή της, νομίζω ότι τα κατάφερα αρκετά καλά.

Αξίζει να αναφέρω ότι η γειτνίαση και η φιλία αυτή εδραιώθηκε ακόμη περισσότερο με μια κουμπαριά. Η μικρότερη κόρη της, μας βάφτισε το τρίτο αγόρι μας.

Σήμερα, κάθε φορά που τη θυμάμαι -γιατί έχει αναπαυθεί- φέρνω στο νου μου αυτό που λέγεται: «Οι γέροντες λένε πάντα αυτά που δεν έχουμε ακούσει και τα παιδιά αυτά που έχουμε ξεχάσει».

«ΜΠΑΛΟΣ» - Ημερολόγιο 2014

Ο Χορευτικός Σύλλογος Πολιχνίτου ο «ΜΠΑΛΟΣ» έβγαλε ημερολόγιο για το 2014. Είναι χειροποίητη δημιουργία των μελών του, σύνθεση με παλιά καρτ-ποστάλ και αποξηραμένο πορτοκάλι, κάστανο και κανέλα, στολισμένο με χάντρες και κορδέλα.

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ στον «ΜΠΑΛΟ» και πάντα με επιτυχίες!!!

ΛΑΜΠΟΥΣΗΣ Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Χειρουργός Οδοντίατρος

ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΙΕΣ: • Ψηφιακή Ενδοστοματική • Κεφαλομετρικές • Πανοραμικές • Τομογραφίες γνάθων • ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΑ
Καβέτσου 44 (άνωθεν Ολυμπιακής),
Μυτιλήνη • Τηλ.: 27.772
Οικία: Κέας 28 - Μυτιλήνη • Τηλ.: 45.740

ΧΡΥΣΘΕΑ Κ. ΖΑΡΟΥΛΗ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

• Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών
• Επιστημονικός Συνεργάτης
Νοσοκομείου ΝΙΜΙΤΣ & Ιατρικού Αθηνών -
Κλινική Ψυχικού

ΙΑΤΡΕΙΟ: Α.ΠΕΝΤΕΛΗΣ 7 & ΠΑΠΑΓΟΥ 3
ΧΑΛΑΝΔΡΙ (3ος όροφος)
ΤΗΛ: 2106820202, 6977328162
email: xzarouli@gmail.com

ΓΙΩΡΓΟΣ Π. ΚΟΥΣΚΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

ΕΓΧΡΩΜΟ TRIPLEX ΚΑΡΔΙΑΣ
HOLTER ΡΥΘΜΟΥ ΚΑΙ ΑΡΤΗΡ. ΠΙΕΣΗΣ
ΤΕΣΤ ΚΟΠΩΣΗΣ ΣΕ ΚΥΛΙΟΜΕΝΟ ΤΑΠΗΤΑ
ΕΛΕΓΧΟΣ ΜΟΝΙΜΩΝ ΒΗΜΑΤΟΔΟΤΩΝ
ΚΑΒΕΤΣΟΥ 44 (ΗΜΙΟΡΟΦΟΣ)
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΤΗΛ.22510-47447.ΚΙΝ.693-2580123

Σπύρος Καλημέρης

Ψυχίατρος Ψυχοθεραπευτής

Λεωφόρος Κηφισίας 125-127, Αθήνα
Εμπορικό κέντρο «Κόσμος», 5ος όροφος,
Τηλέφωνο/φας: 2130248566
Κινητό: 6973389212
e-mail: spiroskalimeris@gmail.com

ΣΥΚΑΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ

Απόφοιτος Γαλλικής-Αγγλικής Φιλολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών & κάτοχος DALE & PROFICIENCY.

ΠΑΡΑΔΙΔΕΙ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΩΝ -
ΑΓΓΛΙΚΩΝ όλων των επιπέδων

Τηλέφωνο: 6939 271771

ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΕΣ
ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Πανταζής Γιώργος

Πολιχνίτος Λέσβου
Τηλ. 22520 42275, κιν.
6976 037588

Χωριό δίχως πλατεία και πλάτανο

Η γνώμη μου είναι πως, για να χαράξουμε δρόμο στο μέλλον, πρέπει να ρίχνουμε ματιές στο παρελθόν. Οι πρόγονοί μας πάντα έχουν να μας δώσουν σοφές συμβουλές. Μας συμβουλεύουν με χίλιους δυο τρόπους, μ' όσα μας άφησαν σαν κληρονομιά τους. Αν δε μιλούν οι ίδιοι απ' το υπερπέραν, που βρίσκονται, μιλούν γι' αυτούς τα έργα τους, φτάνει να τα ρωτήσεις. Μ' αυτό τον τρόπο γίνονται φλύαροι, πολύ φλύαροι και μας συμβουλεύουν σωστά.

Οι ερωτήσεις που τους έκανα ήταν: Πώς ζήσατε εκείνα τα χρόνια τα παλιά, πώς δουλέψατε, πώς διασκεδάσατε, πώς χτίσατε το χωριό σας, πώς κάνατε ελιώνες τα βουνά, πώς ξεχερώσατε τα δάση, πώς κουβαλήσατε τις απίθανες ποσότητες πέτρας, για να χτίσετε τις πεζούλες στα χωράφια και τα σπίτια στο χωριό, πώς, πώς, πώς; Με λίγα λόγια, με τις ερωτήσεις μου προσπάθησα να ζήσω πεντακόσια χρόνια και να χωρέσω στο κεφάλι μου όλων αυτών των χρόνων τη ζωή, για να πάρω τις απαντήσεις, που χρειαζόμουν.

Αλλά γιατί τόσες ερωτήσεις, ποιό ήταν το ερέθισμα που με έσπρωξε, να ταράξω τον μακάριο ύπνο των προγόνων μας; Μα ο «Αντίλαος της Βρίσας», το περιοδικό των Βρισαγώνων, με τις φωτογραφίες του γύρω από τον πλάτανό τους. Οι Βρισαγώτες και πάμπολλα χωριά της χώρας μας έχουν ως σήμα κατατεθέν τον πλάτανό τους, στη μέση μιας κυκλικής πλατείας. Εκεί έζησαν οι παλιοί τους όλες τις ιστορίες του χωριού τους, εκεί ξεκουράζονταν, εκεί διασκεδάζαν, εκεί χτυπούσε η καρδιά του χωριού τους. Σήμερα που άδειασαν τα χωριά, το χειμώνα σταματά να χτυπά αυτή η καρδιά, ξεκινά όμως πάλι

το καλοκαίρι, που μαζεύονται οι ξενιτεμένοι κι ανταμώνουν στην πλατεία κάτω από τον πλάτανο.

Γιατί λοιπόν οι δικοί μας πρόγονοι, οι οικιστές του Πολιχνίτου, δεν ένωσαν την ανάγκη να αφήσουν ένα χώρο, στη μέση του χωριού, να φυτέψουν έναν πλάτανο, να κάθονται κάτω από τον ίσκιό του, να περνούν την ώρα τους;

Τα υποδείγματα σίγουρα υπήρχαν, αλλά κι αν δεν τα ήξεραν, δεν ήταν δύσκολο να τα εφεύρουν. Μας άφησαν έναν οικισμό με φαρδιούς δρόμους, που και σήμερα είναι χρηστικοί στα αυτοκίνητα και τσιγγουνιούχτα και αφήνουν χώρο για πλατεία! Η περίπτωση της τσιγγουνιάς του χώρου, λοιπόν, δε

Φωτο: Franky Van den Driessche

μας πείθει· άλλος θα ήταν ο λόγος.

Ο οικισμός του Πολιχνίτου δεν είναι τουρκοχώρι. Η ρυμοτομία του, τα οικοδομικά τετράγωνα του, οι φαρδοί και λιθόστρωτοι δρόμοι του, το αποχετευτικό του δίκτυο, τα στέρεα καλαίσθητα σπίτια του, η μεγάλη και ομορφοστολισμένη εκκλησιά του, το κομψό καμπαναριό του, όλα δείχνουν να φτιάχτηκαν από νοικοκυρεμένα χέρια. Ο όγκος δε αυτής της δουλειάς δείχνει πως τα χέρια αυτά ήταν και πολλά και δουλευτόδικα. Δεν φτιάχνονται

τόσα πράγματα από τεμπέληδες και χασομέρηδες. Σαν τα μυρμήγκια πρέπει να κουβαλούσαν την πέτρα, να την πελεκούσαν καλοί μαστόροι, να την έπλαθαν και να την έχτιζαν χτίστες με γούστο, καλαισθησία και γνώσεις μηχανικής.

Η δουλειά λοιπόν ήταν η αξία, την οποία υπηρετούσαν οι πρόγονοί μας. Δουλειά και οικονομία έφερε το ζηλευτό αποτέλεσμα, που ήταν το οικονομικά άνετο χωριό μας. Οι άνθρωποι στην πλειονότητά τους ήταν καλοί νοικοκύρηδες και νοικοκυρές, όπου οι λέξεις έγιναν πολύ περιεκτικές. Έκλειναν μέσα τους όλες τις ιδιότητες του ζευγαριού, που αγωνιζόταν για την επιβίωση και προκοπή της οικογένειάς τους. Βλέπετε και η γλώσσα, σαν ανθρώπινο έργο, μπορεί με τον δικό της τρόπο να μιλήσει για την ιστορία των ανθρώπων. Για τους άλλους Μυτι-

ληνιούς, οι Πολιχνιάτες ήταν τα «καμμένα ζίνια», με τη σημασία πως το σβέρκο τους ήταν ηλιοκαμμένο από τον ήλιο, που τους έδερνε στις ατέλειωτες ώρες της δουλειάς. Δεν ήθελαν να κάθονται κάτω από την σκιά των δέντρων. Με τόση δουλειά δεν είχαν τον καιρό, αλλά ούτε και ήθελαν να γίνουν καταναλωτικοί, να ξοδέψουν το μόχθο τους. Γι' αυτό έγιναν και «τραχανομπιζνέρις», παίρνοντας στην τσέπη (σακκούλα=μπιζνιέρα) τους μια χάχλα, για να πιούν το ρακί τους όταν

Του ΤΑΣΟΥ ΜΑΚΡΗ

πήγαιναν στον καφενέ, για να τους έρθει φθηνότερα. Παίρνοντας αυτές τις

απαντήσεις από τα έργα των προγόνων μας, καταλήγω με τη δική μου λογική, στο συμπέρασμα πως η ευρύχωρη πλατεία, με πλάτανο στη μέση, δεν ήταν ποτέ ανάγκη στους προγόνους μας. Δεν είχε πολλούς να κάθονται και να απολαμβάνουν τη σκιά κάτω από τον πλάτανο. Από παιδιά μέχρι τους γέροντες δούλευαν από το χάραμα μέχρι τη δύση. Ύστερα, το βράδυ, λίγη ώρα πριν την κατάκλιση, ο καφενές της γειτονιάς παρείχε καταφύγιο για ξεκούραση και κοινωνικές επαφές. Το τρίστρατο με τους καφενέδες του, που μένουν σήμερα κλειστοί και παραπονεμένοι, ήταν αρκετό για τους νοικοκύρηδες και προύχοντες δημογέροντες, που έπαιρναν όλες τις αποφάσεις, προπαντός για τη ρυμοτομία του χωριού.

Οι νοικοκυρές, παρόλο που σε μερικά σημεία είχαν το πάνω χέρι, η μελέτη της παράδοσης δείχνει πως δεν είχαν λόγο στην τοπική διοίκηση: Ήταν αφεντικά, όσες το κατάφερναν, μόνο στο σπίτι τους. Αυτοί όμως που καθόλου δε ρωτιούνταν, γενικά για όλα, ήταν οι νέοι του χωριού μας. Δεν βρίσκουμε λοιπόν χώρο στον οικισμό μας, που να μπορούσαν ομαδικά να ξεδώσουν με το χορό και το τραγούδι. Τα γλέντια οργανώνονται σε επίπεδο οικογενειακό, γειτονιάς, στις εξοχές, στα πανηγύρια. Πλατεία και πλάτανο δεν είχαν, γιατί δεν τον ήθελαν οι «νοικοκύρηδες»! Βρήκαμε βέβαια μια μικρή πλατεία με το όνομα «Χορό», αλλά και πολύ μικρή είναι και στην άκρη του χωριού είναι, που σημαίνει ότι δεν προβλέφτηκε απ' την αρχή, και πλάτανο δεν έχει.

Ο ισχυρισμός ότι το πετρώδες έδαφος δεν ευνοούσε την ανάπτυξη πλατάνου, δεν ευσταθεί, γιατί βλέπουμε μερικές απόπειρες για φύτευση αυτού του δέντρου, που πέτυχαν. Δεν ήταν λοιπόν αυτός ο λόγος. Στερηθήκαμε την πλατεία και τον πλάτανο γιατί αυτή ήταν η κουλτούρα του χωριού μας, τότε που διαμορφωνόταν ο οικισμός. Οι άνθρωποι ήταν νοικοκύρηδες, δουλευτόδες της γης, οικονομικοί μέχρι τσιγγουνιάς, αυταρχικοί και πεισματάρηδες. Οι συνθήκες των χρόνων εκείνων και η τραχιά φύση του τόπου μας, που έπρεπε να την δαμάσουν για να επιβιώσουν, διέπλυναν αυτό τον χαρακτήρα. Ήταν θέμα ανάγκης.

Αργότερα, όταν στις αρχές του δέκατου ένατου αιώνα (1800-1900) αισθάνθηκαν οικονομικά ισχυροποιημένοι και κάπως πιο άνετοι απ' τον κατακτητή και την καταπίεση, άφησαν τον εαυτό τους να ανασάνει και έχτισαν μεγαλόπρεπη εκκλησιά, αριστουργηματικό καμπαναριό κι αργότερα υπέροχες κατοικίες, που δίνουν το χρώμα στο χωριό μας και την ανάγκη να χαρακτηριστεί οικισμός διατηρητέος, αλλά δίχως πλατεία και πλάτανο.

Η έλλειψη αυτή δεν έμεινε δίχως συνέπειες, πιστεύω. Αν είναι σωστό πως το περιβάλλον επιδρά στη διαμόρφωση της ανθρώπινης προσωπικότητας, τότε οι Πολιχνιάτες στερήθηκαν την πλατεία και τις ομαδικές του χωριού εκδηλώσεις, που θα συνέβαλλαν στην κάθε είδους συνοχή των Πολιχνιατών.

Οι αρχαίοι Έλληνες, που ήταν σοφοί, σε κάθε πόλη στεριανή, σε κάθε νησί και νησάκι ακόμα, έφτιαχναν το θέατρό τους, για να μαζεύονται εκεί οι πολίτες και να μετέχουν στα πολιτιστικά της κοινότητας. Είχαν αντιληφθεί πως η συμμετοχή τους αυτή θα έφερνε την ευεργετική κοινωνικοποίηση και στη συνέχεια την πολιτική συνειδητοποίηση. Αυτό το ρόλο έπαιξαν οι πλατείες με τον πλάτανο στα χωριά της τουρκοκρατούμενης Ελλάδας με τα ευεργετικά αποτελέσματα όχι μόνο στους χαλεπούς εκείνους καιρούς, αλλά και στους μετέπειτα χρόνους.

Η άσφαλτη γλώσσα κι εδώ έχει να μας πει το λόγο της: «Αμόνοια στα πίτυρα», ήταν ο χαρακτηρισμός που έδωσαν οι πρόγονοί μας στους εαυτούς τους. Έφταιγαν, λέγανε, τα «πολλά ίχνη», οι μικροί οικισμοί που μαζεύτηκαν να φτιάξουν τον Πολιχνίτο και που ποτέ δεν κατάφεραν να μονοιάσουν. Έτσι την παροιμία «μοναχός σου χόρευε...» την είχαν (και την έχουν) περί πολλού.

Τα παράπονά σας όχι πλέον στον Δήμαρχο αλλά στον υπολογιστή σας !!!

Ο Δήμαρχος Λέσβου, Δημήτρης Βουνάτσος, υπέγραψε την υποβολή Πρότασης (Αίτησης Χρηματοδότησης) στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος: «Ψηφιακή Σύγκλιση» (Άξονας Προτεραιότητας 2: «Τ.Π.Ε. και Βελτίωση της Ποιότητας Ζωής») με τίτλο: «ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ ΔΗΜΟΥ ΛΕΣΒΟΥ», προϋπολογισμού 61.500 Ευρώ (με Φ.Π.Α.) και χρηματοδοτείται 100% από πόρους του ΕΣΠΑ.

Το αντικείμενο της πρότασης είναι η ανάπτυξη μιας ολοκληρωμένης διαδικτυακής εφαρμογής, μέσω της οποίας θα καταγράφονται τα αιτήματα των Πολιτών/Δημοτών και στην συνέχεια αυτά θα διαχειρίζονται με απλό τρόπο από το προσωπικό του Δήμου Λέσβου. Πρόκειται ουσιαστικά για μια ηλεκτρονική εφαρμογή μέσω της οποίας ο πολίτης θα μπορεί να μεταφέρει στις Υπηρεσίες του Δήμου, άμεσα και στοχευόμενα στο ανάλογο τμήμα, το αίτημά του, τυχόν προβλήματα, καταγγελίες κλπ.

Το σύστημα το οποίο θα εγκατασταθεί θα αποτελείται από τα ακόλουθα τρία υποσυστήματα.

- Το πρώτο είναι το Περιβάλλον Εργασίας από όπου οι χρήστες αλληλεπιδρούν με την υπηρεσία,
- το δεύτερο είναι ο Μηχανισμός της Αυτόματης Ειδοποίησης των χρηστών και του δημότη και
- το τρίτο είναι το υποσύστημα ηλεκτρονικής υποβολής αιτήματος από τον δημότη.

Οι προσφερόμενες υπηρεσίες, είναι οι ακόλουθες:

1. Καταχώριση αιτήματος από Δημότες.
 2. Διαχείριση και παρακολούθηση της ροής αιτημάτων έως και την διεκπεραίωσή τους, σύμφωνα με τον Ο.Ε.Υ. του Δήμου.
 3. Στατιστική απεικόνιση αποτελεσμάτων.
 4. Ενημέρωση των δημοτών, σε πραγματικό χρόνο, της κατάστασης των αιτημάτων τους.
- Ο κυριότερος σκοπός του συστήματος αυτού είναι να παρέχει απλή και αυτοματοποιημένη λειτουργία στις υπηρεσίες ενός Δήμου για την καταγραφή, παρακολούθηση και απάντηση των αιτημάτων που προέρχονται από τον δημότη.
- Επιπλέον, θα δίνεται παράλληλα η δυνατότητα στη διοίκηση του Δήμου να αξιολογεί τη λειτουργία του μηχανισμού αντιμετώπισης των αιτημάτων των πολιτών/δημοτών.

Η ΟΛΓΑ ΠΑΝΣΕΛΗΝΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΙΧΝΙΤΟ ΜΕ ΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟ

□ Τέλος, το σύστημα θα συγκεντρώνει, απεικονίζει και διαχειρίζεται πληροφορίες και δεδομένα του Δήμου που αφορούν τα αιτήματα «Στόχος είναι η αύξηση της αποτελεσματικότητας του Δήμου μας στην αντιμετώπιση των καθημερινών προβλημάτων, προς όφελος της αποδοτικής τοπικής διακυβέρνησης και της ταχύτερης εξυπηρέτησης των πολιτών», δήλωσε σχετικά ο Δήμαρχος Λέσβου, Δημήτρης Βουνάτσος.

[lesvosnews.gr]

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΣΑΡΙΖΟΓΛΟΥ
ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΑΡΑΔΙΔΕΙ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΩΝ
ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ Α1, Α2, Β1, Β2,
Sorbone C1, Sorbone C2
Τηλ. 6948 042772

ΧΑΡΗΣ ΚΑΡΝΑΣ
Πολιτικός Μηχανικός Ε.Μ.Π.
ΜΕΛΕΤΕΣ • ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ
• ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΑΔΕΙΕΣ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ • ΤΗΛ: 2251041409

ΒΟΓΙΑΤΖΗ Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΔΗΜ. ΣΟΥΤΣΟΥ 30, ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 210-6444112, FAX: 210
6447222, Κιν.: 6979 673382

πωλείται οικία

Πωλείται δίπατο σπίτι 67 τμ με οικόπεδο 70 τμ και καινούργια κεραμοσκεπή, στην περιοχή Τσίγκος Πολιχνίτου. Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με τον Πάρη Αργιόγιαννο, τηλ. 6978 145603.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΟ ΚΟΥΡΤΙΝΩΝ

ΜΑΜΑΚΟΥ Αφοι Ο.Ε.

Γιάννης Μαμάκος

Γρηγ. Λαμπράκη 8Α, Λυκάβρυση 14123
τηλ/fax: 210 2840539, κιν. 6948 984559

Ερμ. Μπενάκη 38, Τηλ. 210 3814525

**Κέντρο Φυσικοθεραπείας
& Αποκατάστασης**
Γιασεμή Γιαννάκου
Τηλ: 22520 42 237 • 6947 932983

ΣΤΡΑΤΟΣ Π. ΠΟΥΜΠΡΟΣ D.D.S. M.S.
Ειδικός Ορθοδοντικός
Ειδικευμένος στο Πανεπιστήμιο
της Καλιφόρνια, (UCLA) ΗΠΑ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΜΕ ΠΑΝΤΕΟΥ
Πολυτεχνείου 32, 141 22 Ν. Ηράκλειο
Τηλ.: 210 28 41 582

ΔΩΡΟΘΕΑ Θ. ΤΟΥΝΤΑ
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ
Πτυχιούχος Φιλοσοφικής
Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών
Σουφλίου 9, Αθήνα, Τ.Κ. 11527
ΤΗΛ: 210 7708451, ΚΙΝ: 6972 893425
e-mail: doratounta@yahoo.gr

Αδελφοί Κρικλάνη Μεταφορές

από και προς Αθήνα - από και προς Μυτιλήνη
Αναλαμβάνουμε μετακομώσεις και
διαθέτουμε ανυψωτικά μηχανήματα.
Τηλ. 6974 00 4032
Αποθήκη: Κηφισού 63 Αθήνα